

OBSAH

1 SLOVO PŘEDSEDY ÚOHS	2
2 LEGISLATIVNÍ ČINNOST.....	3
3 APLIKACE ZÁKONA V OBLASTI ANTITRUSTU A FÚZÍ	9
3.1 DOHODY OMEZUJÍCÍ SOUTĚŽ	10
3.2 ZNEUŽITÍ DOMINANTNÍHO POSTAVENÍ	12
3.3 SPOJOVÁNÍ PODNIKŮ SOUTĚŽITELŮ	15
3.4 ROZKLADOVÉ ŘÍZENÍ	19
4 VEŘEJNÉ ZAKÁZKY	21
5 VEŘEJNÁ PODPORA	27
6 SOUTĚŽNÍ ADVOKACIE	32
7 ŽALOBY PODANÉ PROTI ROZHODNUTÍM ÚŘADU	34
8 MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE	36
9 INFORMAČNÍ ČINNOST ÚŘADU	40

1 SLOVO PŘEDSEDY ÚOHS

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže v minulém roce zabezpečoval výkon státní správy v oblasti hospodářské soutěže, zadávání veřejných zakázek a od 1.5.2000 též v oblasti veřejné podpory.

Činnost Úřadu byla převážně zaměřena na plnění úkolů, které pro něj vyplývají ze závazků České republiky, obsažených v Evropské dohodě jak v legislativní, tak i rozhodovací činnosti. Skutečnost, že Parlament České republiky vysoce ocenil kvalitu návrhu zákona o ochraně hospodářské soutěže a významný představitel Evropské komise, generální ředitel DG Competition pan Schaub, schopnosti mladých pracovníků Úřadu, je velkým povzbuzením, ale i závazkem pro další práci.

Významným úkolem, ale i úspěchem, byla důkladná příprava a projednávání materiálů Úřadu, týkající se regulatorní reformy České republiky v oblasti hospodářské soutěže ve Výboru pro soutěžní právo a politiku OECD v Paříži. Soutěžní politika České republiky i Úřad byly velmi kladně hodnoceny.

Úřad v loňském roce rozšířil svoje mezinárodní aktivity a navázal užší spolupráci s italským a dánským antimonopolním úřadem. Nejvýznamnější a trvalou mezinárodní aktivitou jsou dobré kontakty s Evropskou komisí, napomáhající vzájemnému porozumění.

Činnost Úřadu ve všech třech oblastech jeho působnosti má značný vliv na řešení ekonomických i sociálních problémů státu, dotýká se tedy zájmů všech našich občanů. Z tohoto důvodu vedení Úřadu usiluje o to, aby jeho činnost byla v maximální možné míře transparentní a správně pochopena. Váží si

proto zejména důvěry občanů, představitelů měst a obcí, sdružení podnikatelů a jiných institucí, jež se projevuje ve velkém množství dotazů, žádostí, ale i podnětů pro zahájení řízení, které jsou mu zasílány.

Vedení Úřadu bude i nadále usilovat, aby si Úřad a jeho pracovníci výsledky své práce důvěru a podporu veřejnosti i v budoucnu v maximální míře zasloužili.

*Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu
hospodářské soutěže*

2 LEGISLATIVNÍ ČINNOST

SOUČASNÁ PRÁVNÍ ÚPRAVA

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (Úřad) byl jako ústřední orgán státní správy zřízen na základě ustanovení, kterým se provádějí některá opatření v soustavě ústředních orgánů státní správy České republiky a kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady (kompetenční zákon) s účinností od 1. listopadu 1996.

Zákonem vymezená působnost **Úřadu** se vztahuje na podporu a ochranu hospodářské soutěže proti jejímu nedovolenému omezení, na dohled nad zadáváním veřejných zakázek a na kontrolu veřejné podpory. Do kompetence Úřadu patří i některé pravomoci souvisejí s aplikací zákona na ochranu před dovozem dumpingových výrobků.

V rámci své rozhodovací činnosti je Úřad zcela nezávislý. Při vedení řízení je vázán toliko obecně závaznými právními předpisy, výsledky dokazování a zásadou správního uvážení. Nezávislost Úřadu jako instituce je zaručena prostřednictvím nezávislosti osoby, která stojí v jejím čele, tj. předsedy Úřadu, vyplývající ze zvláštního zákona.

Při **ochraně hospodářské soutěže** se **Úřad** zaměřuje na odhalování dohod omezujících soutěž, jejich zákaz a v odůvodněných případech na udělování výjimek, zneužívání dominantního postavení a kontrolu spojování podniků soutěžitelů.

V rámci dohledu nad zadáváním veřejných zakázek Úřad dbá na dodržování zákonem stanovených povinností zadavatelů veřejných zakázek i uchazečů o ně.

V souvislosti s účinností **zákona o veřejné podpoře** přešly dnem 1. 5. 2000 na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže z Ministerstva financí **pravomoci monitorovací jednotky veřejné podpory**. Na

základě tohoto zákona má Úřad oprávnění mj. povolit výjimku ze zákazu poskytování veřejné podpory. Vyhláškou může také povolit skupinovou výjimku ze zákazu veřejné podpory a to zejména veřejné podpory **ve prospěch malého a středního podnikání, vědy a výzkumu, na ochranu životního prostředí, na podporu zaměstnanosti a vzdělávání či regionálního charakteru**. Úřad vede evidenci poskytnutých veřejných podpor a kontroluje, zda byly poskytnuty v souladu s tímto zákonem. Dále může u příjemce veřejné podpory kontrolovat, zda byla tato veřejná podpora využita v souladu s tímto zákonem.

Působnost Úřadu podle **zákona na ochranu před dovozem dumpingových výrobků** spočívá v předkládání stanovisek Ministerstvu průmyslu a obchodu k otázkám souvisejícím s újmou na soutěžním prostředí způsobenou dovozem dumpingových výrobků na konkrétním trhu. Dále se Úřad vyjadřuje k návrhům na rozhodnutí o uložení prozatímního nebo konečného cla a k výsledkům řízení.

NÁVRHY NOVÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ V PŮSOBNOSTI ÚŘADU A JEJICH PŘIZPŮSOVÁNÍ PRÁVU ES

V roce 2000 se Úřad podílel na zpracování řady legislativních návrhů a iniciativ v oblasti hospodářské soutěže i v oblasti veřejné podpory. Mezi nejdůležitější patřilo zpracování nového zákona o ochraně hospodářské soutěže, který byl přijat dne 24.dubna 2001 a nabývá účinnosti 1. července 2001.

V návaznosti na tento nový zákon byly vypracovány návrhy vyhlášek o obecných (blokových) výjimkách ze zákazu dohod narušujících soutěž. Jejich účinnost bude současně s nabytím účinnosti nového zákona. Úřad také vypracoval návrh nového zákona o dohledu nad zadáváním veřejných zakázek.

Oblast ochrany hospodářské soutěže

Nový zákon o ochraně hospodářské soutěže

Základním účelem nového zákona, který plně nahrazuje stávající zákon č. 63/1991 Sb., ze dne 30. ledna 1991, je dosažení plné slučitelnosti se soutěžním právem Evropských společenství, a to ve všech třech oblastech veřejného soutěžního práva, tj. v oblasti zakázaných dohod narušujících soutěž, zneužívání dominantního postavení a kontroly spojování soutěžitelů.

- zákon výslovně upravuje způsob aplikace soutěžních pravidel také na oblast soutěžitelů, kteří poskytují na základě zvláštního zákona nebo rozhodnutí vydaného v jeho souladu služby obecného hospodářského významu - **veřejně prospěšné podniky** ve smyslu čl. 86 Smlouvy o ES
- v oblasti dohod zákon neopouští generální klauzuli, z níž vyplývá, že všechny dohody soutěžitelů, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě jsou zakázány, pokud tento nebo jiný zákon nestanoví jinak nebo pokud Úřad nepovolí výjimku.

V souladu s komunitární úpravou se nově **rozlišují dohody horizontální a vertikální**. Toto rozlišení je významné především v souvislosti s novým vymezením dohod **de minimis**, pro které jsou nově nastaveny prahové hodnoty, přičemž při splnění podmínek dle ustanovení zákona nepodléhají tyto dohody zákazu. Tím se opouští dosavadní úprava ohledně nabytí účinnosti těchto dohod na základě jejich schválení Úřadem, jež nemá v komunitárním právu oporu. Zákon rovněž obsahuje zmocňovací ustanovení, které předpokládá přijetí obecných (blokových) výjimek ze zákazu dohod narušujících soutěž formou prováděcích vyhlášek, které nabudou účinnosti současně s novým zákonem o ochraně hospodářské soutěže;

- v oblasti ochrany před zneužitím dominantního postavení zákon v souladu s judikaturou Soudního dvora Evropských společenství **zavádí pojem společné dominance**, vymezuje dominantní postavení na základě **tržní síly**, který zahrnuje více kritérií oproti stávající úpravě založené jen na tržním podílu; patří mezi ně mimo tržní podíl i finanční a hospodářská síla soutěžitelů, právní či jiné překážky vstupu na trh pro další soutěžitele, stupeň vertikální integrace soutěžitelů atd. Zákon ustupuje od povinnosti soutěžitelů oznamovat své dominantní postavení, která nemá oporu v soutěžním právu Evropských společenství;
- významné změny přináší zákon v oblasti spojování soutěžitelů, která je jak po stránce věcné, tak po stránce procesní v souladu s Nařízením Rady o kontrole spojování podniků č. 4064/89. Nově je definováno samotné spojení soutěžitelů, zakotvení nových podmínek pro povinnou notifikaci spojení **podle kritéria obratu spojovaných soutěžitelů** a nikoliv tržního podílu, stanovení pevných lhůt pro rozhodnutí Úřadu o povolení spojení, které přináší urychlení celého řízení, a další změny;
- nově se rovněž zavádí vedení veřejně přístupného kartelového rejstříku, který bude obsahovat dohody, z jejichž zákazu Úřad povolil výjimky;
- zákon přináší za účelem zrychlení a zefektivnění činnosti Úřadu i další významné změny oproti stávající právní úpravě v oblasti procesní;
- soutěžitelé mohou **podat Úřadu návrh na určení**, zda určitá dohoda, kterou hodlají v budoucnu uzavřít, by byla považována za zakázanou a tím i neplatnou;
- zákon zavádí také novou definici pojmu účastník správního řízení, kdy Úřad může přiznat postavení účastníka řízení rovněž osobám, jejichž práva nebo povinnosti mohou být rozhodnutím Úřadu podstatně dotčeny.

NÁVRHY PROVÁDĚCÍCH VYHLÁŠEK K NÁVRHU ZÁKONA O OCHRANĚ HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE – OBECNÉ (BLOKOVÉ) VÝJIMKY ZE ZÁKAZU DOHOD NARUŠUJÍCÍCH SOUTĚŽ

Za účelem zajištění možnosti kvalitního provádění nového zákona o ochraně hospodářské soutěže v souladu s právem Evropských společenství a na základě zmocnění obsaženého v zákoně byly Úřadem

zpracovány prováděcí vyhlášky k tomuto zákonu o povolení obecných (blokových) výjimek ze zákazu dohod narušujících soutěž. Jedná se o vyhlášky o povolení obecné výjimky ze zákazu dohod:

- pro určité druhy vertikálních dohod;
- pro určité druhy dohod v oblasti pojišťovnictví;
- pro určité druhy dohod o poskytování technologií;
- pro určité druhy dohod o distribuci a servisu motorových vozidel;
- pro určité druhy dohod o výzkumu a vývoji;
- pro určité druhy dohod o specializaci;
- pro určité druhy dohod v oblasti drážní, silniční a vnitrozemské vodní dopravy;
- pro určité druhy dohod týkajících se konzultací o cenách v osobní letecké dopravě a přidělování volného letištního času.

Tyto vyhlášky korespondují s jednotlivými Nařízeními Komise (Rady) Evropských společenství, které obsahují obdobné vynětí z obecného zákazu dohod omezujících soutěž obsaženého v článku 81 odst. 1 Smlouvy o Evropských společenstvích.

Oblast veřejné podpory

Zákon o veřejné podpoře

Zákon o veřejné podpoře je plně v souladu s články 87 a 88 Smlouvy o Evropských společenstvích, o zákazu poskytování podpor v jakékoliv formě státy nebo ze státních prostředků, které narušují nebo hrozí narušit soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby a ovlivňují tak obchod mezi členskými státy. Přijetím tohoto zákona je naplňován závazek, který vyplývá pro Českou republiku z článku 69 Evropské dohody a jehož obsahem je dosažení plné slučitelnosti národních právních předpisů s právem Evropských společenství.

Vyhláška o náležitostech informační povinnosti o poskytnuté veřejné podpoře

Dne 24. 11. 2000 vydal Úřad pro ochranu hospodářské soutěže **vyhlášku**, kterou se stanovují náležitosti informační povinnosti o poskytnuté veřejné podpoře.

Zákon o veřejné podpoře ukládá poskytovateli, popř. navrhovateli veřejné podpory povinnost informovat Úřad pro ochranu hospodářské soutěže o poskytnuté veřejné podpoře. Získané informace budou využívány jednak při monitorování veřejné podpory poskytované v České republice a rovněž ve výročních zprávách předkládaných Evropské komisi a Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

Úřad se v součinnosti s Ministerstvem financí podílel na zpracování návrhu zákona o veřejné podpoře, který nabyl účinnosti od 1. 5. 2000.

Oblast zadávání veřejných zakázek

Novely zákona o zadávání veřejných zakázek

Dne 18. 1. 2000 Parlament České republiky schválil návrh novely zákona o zadávání veřejných zakázek, která byla dne 22. 2. 2000 publikována ve Sbírce zákonů a která nabyla účinnosti dne 1. 6. 2000. Návrh této novely byl vypracován Úřadem. Novela zohlednila praktické poznatky a zkušenosti získané Úřadem při výkonu dohledu nad dodržováním zákona, napomáhající k odstranění pochybností při výkladu některých ustanovení zákona a tím i k posílení právní jistoty uchazečů i zadavatelů. Novelou bylo dotčeno prakticky celé znění zákona. Změny se dotkly vymezení působnosti zákona, definic klíčových pojmů, požadavků na kvalifikační předpoklady uchazečů o veřejnou zakázku. Byla upřesněna ustanovení zákona upravující průběh obchodní veřejné soutěže i jiných způsobů zadání veřejných zakázek, jakož i podávání námitek proti rozhodnutím zadavatele a přezkum rozhodnutí o námitkách Úřadem. Jednou z nejvýznamnějších změn zákona bylo rozšíření okruhu zadavatelů, kterými se ode dne účinnosti novely **staly subjekty působící v sektorech energetiky, vodního hospodářství, dopravy a telekomunikací**. Zadavateli se rovněž stali **provozovatelé letišť a přístavů, obchodní společnosti provádějící průzkum nebo těžbu ropy, plynu, uhlí nebo jiných paliv**. Podle zákona o zadávání veřejných zakázek postupují i zdravotní pojišťovny. Důvodem pro zařazení těchto subjektů mezi zadavatele veřejných zakázek byla zejména transpozice směrnice o koordinaci řízení při zadávání veřejných zakázek orgány působícími v sektorech vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací.

V uvedených oblastech existují tzv. přirozené monopoly, což prakticky znamená, že tyto subjekty jsou vystaveny pouze velmi omezené, případně žádné, konkurenci. Je proto v zájmu spotřebitelů, aby i uvedené subjekty zadávaly své zakázky veřejně a na soutěžním principu. I po účinnosti uvedené novely zákon o zadávání veřejných zakázek umožňuje zvýhodnění tuzemských osob, a to formou omezení soutěže pouze na tyto osoby, nebo formou jejich zvýhodnění při hodnocení nabídkových cen. Možnost zvýhodnit tuzemské osoby, která vychází z čl. 68 Evropské dohody o zadávání veřejných zakázek, jež má asymetrickou povahu ve prospěch uchazečů z České republiky, je dočasná.

V roce 2000 byl zákon o zadávání veřejných zakázek novelizován zákonem o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), který nabyl účinnosti dne 11. 8. 2000. Uvedenou novelizací bylo upraveno negativní vymezení působnosti zákona v oblasti koupě, skladování a prodeje zemědělských výrobků a potravin organizované Státním zemědělským intervenčním fondem.

V roce 2001 byl zákon o zadávání veřejných zakázek novelizován zákonem, kterým se mění zákon o České televizi, ve znění pozdějších předpisů, a o změně některých dalších zákonů. Zákon nabyl účinnosti dne 25.

1. 2001. Tímto zákonem byly mezi zadavatele veřejných zakázek zařazeny i Česká televize a Český rozhlas.

Připravovaná nová právní úprava v oblasti zadávání veřejných zakázek

Na základě usnesení vlády České republiky ze dne 22. 12. 1999 o Plánu legislativních prací vlády na rok 2000 a o aktualizovaném Výhledu legislativních prací vlády na léta 2001 a 2002 bylo rozhodnuto o vypracování **nového zákona o zadávání veřejných zakázek**. Úřad byl pověřen přípravou zákona o výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek. Vypracováním návrhu zákona o zadávání veřejných zakázek bylo pověřeno Ministerstvo pro místní rozvoj. Úřad vypracoval návrh zákona o výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek tak, aby byl plně slučitelný s právem Evropských společenství v této oblasti, konkrétně se Směrnicí o koordinaci zákonů, nařízení a správních ustanovení ohledně aplikace postupů pro přezkum na zadávání veřejných zakázek ve formě dodávek a prací, novelizovanou čl. 41 Směrnice 92/50/EEC o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby a Směrnicí č. 92/13/EEC o koordinaci zákonů, nařízení a správních ustanovení ohledně aplikace pravidel Evropských společenství na postupy pro zadávání veřejných zakázek u soutěžitelů působících ve vodohospodářství, energetice, dopravě a telekomunikacích. Cílem návrhu je zajistit dodržování transparentního a nediskriminačního postupu zadavatelů při zadávání veřejných zakázek, stanovit pokud možno formálně jednoduché, nekomplikované a tím zrychlené postupy přezkumu zadávacího řízení, aby tím bylo umožněno plynulé zadávání zakázek.

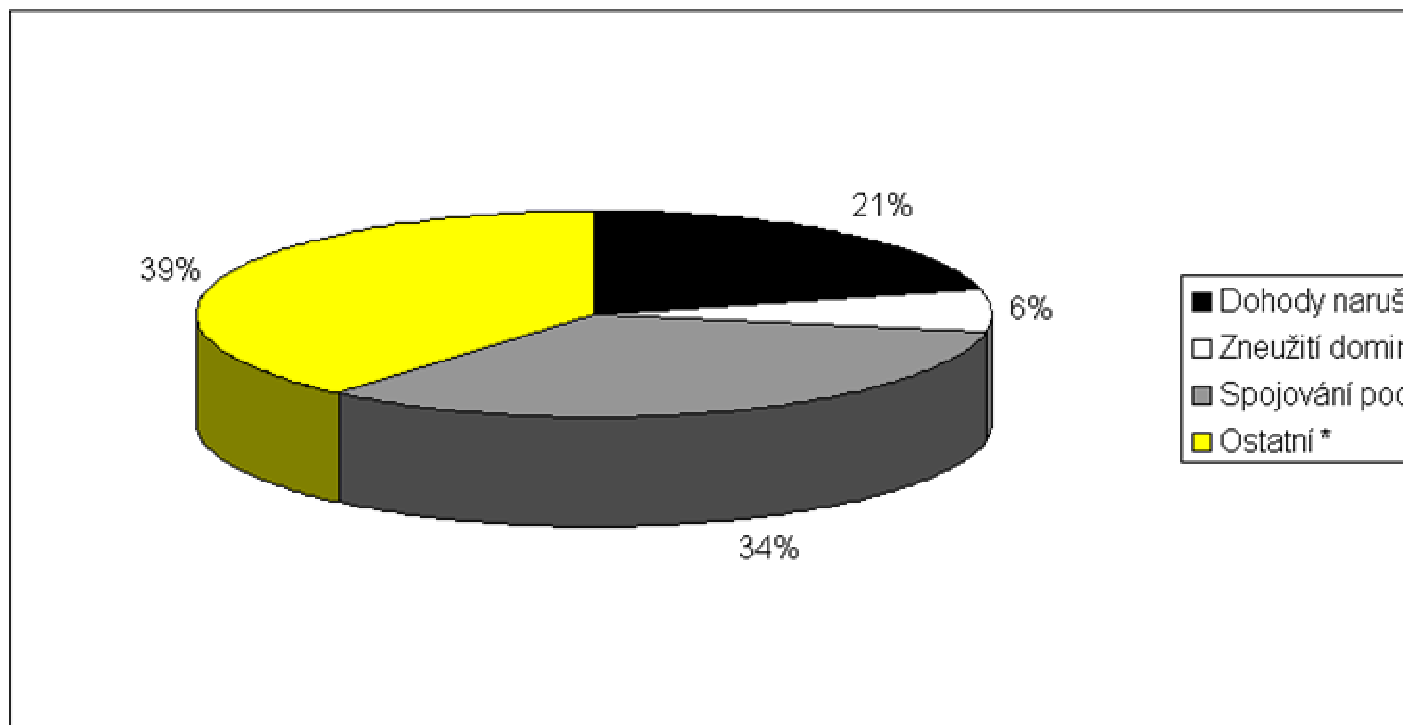
Návrh zavádí institut smířčího řízení mezi zadavatelem a uchazečem. Rovněž nově je navržena možnost vydat rozhodnutí Úřadu po uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, kdy **Úřad** bude mít právo posoudit a rozhodnout, zda měl uchazeč reálnou šanci získat předmětnou veřejnou zakázku. **Úřad** se rovněž podílel – formou konzultací a připomínek – na přípravě návrhu zákona o zadávání veřejných zakázek.

Po projednání návrhů obou zákonů Legislativní rada vlády České republiky doporučila, aby uvedené návrhy byly spojeny v jeden návrh „zákon o zadávání veřejných zakázek a o výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek (zákon o zadávání veřejných zakázek) a o změně zákona o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů“. Návrh tohoto zákona byl schválen usnesením vlády České republiky ze dne 3. 1. 2001 a následně předložen Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky.

3 APLIKACE ZÁKONA V OBLASTI ANTITRUSTU A FÚZÍ

Statistika pro rok 2000

V roce 2000 Úřad obdržel 607 podnětů, vydal 170 rozhodnutí ve správním řízení a uložil pokuty ve výši 36 350 000 Kč.

* případy, které byly zastaveny, přerušeny nebo byla uložena procesní pokuta ve správním řízení

3.1 DOHODY OMEZUJÍCÍ SOUTĚŽ

- V roce 2000 Úřad zpracoval a vydal **vyhlášku o povolení obecné výjimky ze zákazu dohod narušujících soutěž** pro určité druhy dohod o frančíze. Vyhláška nabyla účinnosti dne **1. 3. 2000**.
- V jednom případě udělení individuální výjimky z neplatnosti dohod narušujících soutěž Úřad stanovil účastníkům dohody povinnost splnění určitého závazku.

VYBRANÉ PŘÍPADY

Za nejzávažnější porušení hospodářské soutěže Úřad považuje horizontální dohody o cenách a rozdělení trhu (tzv. tvrdé kartely) a vertikální dohody o povinném nebo nepovinném určení cen kupujícímu pro další prodej zboží nebo o poskytnutí kupujícímu při tomto dalším prodeji úplné ochrany na vymezeném trhu.

Jednání ve vzájemné shodě výrobců obalů z vlnité lepenky

V roce 2000 Úřad řešil podezření na **uzavření kartelové dohody mezi šesti subjekty vyrábějícími obaly z vlnité lepenky**. Úřad ve správním řízení prokázal vzájemné kontakty účastníků řízení i záměr všech společností od 1. 4. 2000 zvýšit o 12 – 15 % ceny papírenských výrobků. Důsledkem společného záměru bylo vyloučení pochybností o dalším postupu vzájemných konkurentů při zvyšování ceny. Úřad v prvoinstančním rozhodnutí konstatoval, že tito výrobci obalů z vlnité lepenky porušili ustanovení § 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže tím, že **jednali ve vzájemné shodě při projednávání zvýšení cen obalů z vlnité lepenky se svými odběrateli**. Pokračování dohody Úřad zakázal a za porušení zákona uložil účastníkům řízení **pokutu v celkové výši 7 800 000 Kč**. Toto rozhodnutí nenabýlo dosud právní moci.

Dohoda o dodržování cen pro další prodej – MIELE, spol. s r. o.

Úřad zahájil správní řízení na základě vyhodnocení podkladových materiálů, které zajistil v rámci průzkumu smluvních vztahů mezi distributory a prodejci tzv. bílé techniky (pračky, sušičky, ledničky, myčky, mikrovlnné trouby apod.). Společnost **MIELE, spol. s r. o.** tím, že **v obchodních dohodách** uzavíraných na období jednoho kalendářního roku v letech 1999 – 2000 s kupujícími – maloobchodními prodejci, **zavázala kupující prodávat jí dodávané elektrospotřebiče značky MIELE za maloobchodní prodejní ceny jí stanovené** porušila ustanovení § 3 odst. 1 zákona, neboť výše uvedená ustanovení obchodních dohod jsou **zakázanými a neplatnými dohodami o přímém určení ceny pro konečného spotřebitele** a tyto mohly vést **k narušení hospodářské soutěže na trhu domácích elektrospotřebičů** (tzv. bílé techniky) v České republice. Úřad zakázal účastníku řízení vynuocování plnění cenových dohod, obsažených v obchodních dohodách a za porušení zákona uložil společnosti MIELE, spol. s r. o. **pokutu ve výši 200 000 Kč**. **Současně bylo účastníku řízení uloženo navrhnout kupujícím – maloobchodním prodejcům – do 60 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí nové znění obchodní dohody na rok 2000, případně návrh dodatku ke stávající obchodní dohodě** v takovém znění, aby v obchodní dohodě pro rok 2000 nebyl obsažen závazek kupujících prodávat elektrospotřebiče zn. MIELE za maloobchodní ceny stanovené účastníkem řízení.

Dohoda pojistitelů o provozování pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře

Devět pojišťoven – **Allianz pojišťovna, a.s., Česká podnikatelská pojišťovna, a.s., Česká pojišťovna a.s., Česko–rakouská pojišťovna, a.s., ČS – Živnostenská pojišťovna, a.s., Generali Pojišťovna a.s., IPB Pojišťovna, a.s., Komerční pojišťovna, a. s., Kooperativa, pojišťovna, a. s.** (dále jen „devět pojišťoven“) se dohodlo na poskytování **pojištění pro případ úpadku cestovních kanceláří**, předložilo Úřadu návrh dohody a požádalo o **udělení výjimky z neplatnosti dohody narušující soutěž**.

Dohoda spočívá v založení volného sdružení pojistitelů bez právní subjektivity – tzv. **poolu**, založeného za účelem provozování povinného smluvního pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře.

Úřad rozhodnutím, které nabylo právní moci dne 12. 1. 2001, **výjimku povolil na dobu 2 let**. Úřad zároveň stanovil, že **pojišťovny jsou povinny přijmout taková opatření, aby po ukončení platnosti výjimky byly schopny pojištění záruky pro případ úpadku cestovní kanceláře poskytovat samostatně**.

Závazek výhradní spolupráce se společností Sazka, a. s.

Společnost Sazka, a.s. **ve smlouvách o obstarávání sázkové služby prostřednictvím on line terminálu zavazovala obstaravatele sázkových služeb vykonávat vymezené sázkové služby** (které byly předmětem této smlouvy) **a sázkové služby obdobné pouze pro Sazku, a.s.** Úřad toto jednání kvalifikoval jako porušení § 3 odst. 1 zákona, neboť ujednání v typových smlouvách je **zakázanou a neplatnou dohodou** a definoval dále, v kterých letech (od roku 1997) a na kterých trzích sázkových produktů narušilo toto jednání hospodářskou soutěž. Omezování distributorů sázkových služeb v uplatňování jejich vlastní nezávislé obchodní politiky, tzn. jaké služby, kterých dodavatelů i za jakých podmínek budou dodávat na trh, omezuje jednak distributory těchto služeb v jejich podnikání a jednak má i negativní dopad na hospodářskou soutěž probíhající na prvním stupni distribuce, tj. mezi dodavateli shodného nebo zaměnitelného zboží (v daném případě sázkových služeb). Vede také ke zkrácení podílů soutěžitelů (konkurentů Sazky, a.s.) působících na tomto stupni distribuce, které by mohly být jiné v případě neexistence dohody. Uvedená dohoda rovněž omezuje přístup ostatních, zejména i nových dodavatelů sázkových služeb, k nezávislým distributorům. V rozhodnutí Úřad uložil společnosti Sazka, a.s. **povinnost k nápravě**, a to: navrhnout obstaravatelům sázkových služeb zavázaným zakázanou dohodou nové znění typové smlouvy tak, aby neobsahovalo omezení obstaravatelů – poskytovat sázkové služby pouze pro Sazku, a.s.

Rozhodnutí sdružení podnikatelů o vyhlášení nákupní ceny za 1 kg živé hmotnosti jatečných prasat

Úřad postihl sdružení producentů vepřového masa Agropork – družstvo za zakázané rozhodnutí přijaté sdružením podnikatelů, kdy představenstvo družstva rozhodlo o stanovení minimální nákupní ceny za 1 kg masa živé hmotnosti jatečných prasat, kterou mají členové družstva požadovat po svých odběratelích, a uložil Agroporku pokutu.

3.2 ZNEUŽITÍ DOMINANTNÍHO POSTAVENÍ

Většina rozhodnutí ve věci zneužití dominantního postavení v roce 2000 se týkala zneužití ze strany **administrativních a lokálních monopolů** (např. Česká pošta, ČESKÝ TELECOM, a. s., Jihomoravská plynárenská, a. s., ČEZ, a. s.).

VYBRANÉ PŘÍPADY

Prodej pod hranicí průměrných celkových nákladů

V třetím čtvrtletí roku 2000 Úřad obdržel poměrně vysoký počet stížností na provozovatele kabelových televizí, které se prakticky všechny týkaly oznámeného **zvýšení cen pro uživatele společnosti Dattelkabel, a.s.**, kdy srovnáním cen pro všechny zákazníky skupiny UPC došlo k navýšení cen u nabídek MINI a Klasik. Úřad vydal prvoinstanční rozhodnutí, ve kterém konstatoval, že **společnost Dattelkabel, a.s., tím že v letech 1998 – 2000 nabízela programové nabídky za ceny pod hranicí průměrných celkových nákladů za účelem ovládnutí trhu**, a na konci roku 2000 rozhodla o nárazovém **zvýšení cen až o 289 % za účelem kompenzace ztrát**, zneužila svého dominantního postavení na trhu televizního vysílání prostřednictvím kabelových rozvodů na újmu spotřebitelů. **Úřad uložil této společnosti pokutu ve výši 7,8 mil. Kč.** Toto rozhodnutí dosud nenabýlo právní moci.

Snížení odběru hnědého uhlí bez objektivně ospravedlnitelného důvodu

Společnost ČEZ sníženou spotřebu a odběr hnědého uhlí pro výrobu elektrické energie, vzniklou v roce 1999 v důsledku poklesu spotřeby elektřiny v České republice, řešila tak, že **postupně snížila bez objektivně ospravedlnitelného důvodu v roce 1999 odběr hnědého uhlí pouze od jednoho z dlouhodobých dodavatelů**, a to **Mostecké uhelné společnosti, a.s.**, zatímco ostatním dodavatelům odběry hnědého uhlí nesnížila. Toto chování bylo Úřadem posouzeno jako **zneužití dominantního postavení na relevantním trhu hnědého uhlí pro výrobu elektrické energie k újmě Mostecké uhelné společnosti, a.s.** a společnosti ČEZ, a.s. byla uložena pokuta ve výši **7,5 mil. Kč.**

Úřad vycházel z toho, že v době mimořádných okolností na trhu (výrazné snížení spotřeby elektrické energie) je zneužitím dominantního postavení jednání, kdy **soutěžitel v dominantním postavení redukuje své odběry podstatným způsobem a neproporcionálně ve vztahu k jednomu ze soutěžitelů**, pokud tento postup může způsobit tomuto soutěžiteli značnou **konkurenční nevýhodu** a ohrozit jeho další existenci, a to za předpokladu, že subjekt v dominantním postavení není schopen poskytnout žádné objektivní důvody pro svoje chování. Úřad přitom připouští, že podniky v dominantním postavení mohou zvažovat určité zvláštnosti a rozdíly v situaci svých zákazníků, ale za shora uvedených okolností je dominantní subjekt povinen jednat v první řadě s obvyklými dodavateli a redukce v odběrech od těchto dodavatelů v období výrazného poklesu spotřeby musí být provedena v zásadě na základě referenčního období v roce před propadem spotřeby. To znamená, že **soutěžitel v dominantním postavení by měl nestranně rozdělit odebírané množství mezi všechny svoje dlouhodobé dodavatele, aby se vyvaroval zneužití dominantního postavení.**

Úřad dospěl k závěru, že v daném případě vznikla vážná situace na trhu s hnědým uhlím dodávaným do elektráren ČEZ, která vyžadovala od společnosti ČEZ velmi citlivé a odpovědné řešení, které by nezohledňovalo pouze vlastní ekonomické zájmy, ale i zájmy všech dotčených soutěžitelů, neboť jen takové jednání by nevedlo k narušení soutěže mezi uhelnými společnostmi.

Úřad v tomto případě zastával názor, že ospravedlňování neodběru uhlí snahou vyhnout se možným ztrátám příjmů by znamenalo, že **vyloučení soutěže je akceptováno jako legitimní nástroj sledování zájmů silné společnosti**. Proto pokládá Úřad rozhodnutí o tom, že veškerý propad spotřeby uhlí v elektrárnách ČEZ bude řešen na úkor jedné ze společností, za jednání, které je v rozporu se zásadami spravedlivé soutěže, a ve svém důsledku za diskriminující vůči jednomu soutěžiteli na navazujícím trhu.

Neoprávněný výběr poplatků za osazení plynoměru

V případě **Jihomoravské plynárenské, a.s.** (dále jen „JMP“) bylo zjištěno, že JMP **vybírala neoprávněně** nad rámec energetického zákona **od odběratelů poplatky za osazení plynoměru**. V řízení bylo prokázáno, že uvedeným jednáním JMP přenášela neoprávněně náklady související s osazením (pořízením), zapojením a montáží plynoměru na odběratele, ačkoli takový náklad jde ve smyslu platných předpisů k tíži dodavatele. V řízení se Úřad opíral též o rozhodnutí Státní energetické inspekce, dle kterého není plynoměr, tedy měřicí zařízení ve smyslu energetického zákona, rozvodným zařízením, a proto nelze přenášet na odběratele žádné náklady spojené s připojením, instalací a udržováním měřicího zařízení. Popsaným jednáním **JMP zneužila svého monopolního postavení na trhu dodávek plynu k újmě spotřebitelů** a byla jí uložena pokuta ve výši **2,5 mil. Kč**. Společnost JMP, a.s. napadla rozhodnutí Úřadu žalobou, kterou Vrchní soud v Olomouci v únoru 2001 zamítl. Uvedený případ je velmi významný ze dvou hledisek:

1. potvrdilo se, že **soutěžní pravidla existují proto, aby zajistila spotřebitelům prospěch**. V důsledků zásahu českého Úřadu v tomto případě **dostane zpět 65 000 konečných spotřebitelů neoprávněně vybrané peníze**;
2. rozhodnutí, které Vrchní soud potvrdil, přispělo i ke kultivaci soutěžního prostředí. V tisku byla otištěna zpráva, že **ředitel plynárenské společnosti** se osobním dopisem omlouvá všem postiženým spotřebitelům.

Odmítnutí uzavření dodatku ke smlouvě

Úřad zasahoval v roce 2000 v případě postupu dominantního provozovatele jednotné telekomunikační sítě, společnosti ČESKÝ TELECOM, a.s., a to vůči konkurentovi, společnosti DATTEL, a.s., která poskytovala telekomunikační služby prostřednictvím jednotné telekomunikační sítě ve vymezeném území Prahy.

Úřad posoudil jednání TELECOMu vůči druhému soutěžiteli na trhu provozování jednotné telekomunikační sítě – společnosti DATTEL, a.s. jako porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže. **ČESKÝ TELECOM odmítl uzavřít s uvedeným konkurentem dodatek k dosud uzavřené smlouvě o propojení, který by ošetřil dělení poplatků** (eventuálně i přiměřené snížení) **za propojení sítí mezi oběma operátory i v případě účtování zvláštního sníženého tarifu** (tarif pro novou službu TELECOMu INTERNET 99) při použití sítí TELECOMu i DATTELu k přenosu informací mezi zákazníkem a poskytovatelem služby přístupu k síti Internet. Uvedeným postupem TELECOM usiloval o vyloučení konkurenta z účinné hospodářské soutěže v případě účtování zvláštního sníženého tarifu. Důsledkem protisoutěžního chování dominantního operátora bylo, že DATTEL byl nucen poskytnout svou přenosovou síť pro internetová volání se sníženým tarifem do svojí sítě zdarma, aniž by dostával od TELECOMu v případech těchto volání propojovací poplatky. DATTEL byl donucen na takový stav přistoupit, aby s ním jeho poskytovatelé internetových služeb nerozvázali spolupráci. TELECOM tedy znemožnil společnosti DATTEL soutěžit za rovných podmínek s obdobnou službou při „internetovém provozu“ za zlevněný tarif mezi sítěmi. Za uvedené chování byla společnost ČESKÝ TELECOM **uložena pokuta ve výši 2 mil. Kč**.

3.3 SPOJOVÁNÍ PODNIKŮ SOUTĚŽITELŮ

- V roce 2000 Úřad věnoval zvýšenou pozornost zkvalitnění, zrychlení a zvýšení transparentnosti procesu schvalování spojování podniků. Úřad aktivně využíval svých kompetencí a u spojení podniků, vedoucích k vytvoření silného postavení na trhu s nebezpečím zneužití tohoto postavení, ukládal spojovaným stranám **podmínky**, které mají ve svém důsledku eliminovat negativní dopady na hospodářskou soutěž nebo spojení povoloval na základě schválených závazků, které fúzující strany předkládaly Úřadu předem a které měly zmírnit dopady z koncentrace na příslušném trhu.
- **Největší počet případů** spojování podniků byl zaznamenán v roce 2000 v **chemickém průmyslu, elektroenergetickém průmyslu a v telekomunikacích**. Zatímco silné tendence ke spojování podniků v chemickém průmyslu se projevily již v roce 1999, v oblasti telekomunikací došlo k prudkému nárůstu

případů až v roce 2000, a to zejména ve spojitosti s plánovanou liberalizací trhu a s rozvojem Internetu. Rozvoj v oblasti elektroenergetického průmyslu nastal vstupem zahraničních partnerů do regionálních energetických distribučních společností.

- **Počet spojení podniků v roce 2000 oproti roku 1999 vzrostl z 51 na 58 případů. K poklesu počtu případů** spojení podniků došlo v roce 2000 v **potravinářském** průmyslu, který několik let předtím vykazoval značné množství případů fúzí.

VYBRANÉ PŘÍPADY

Spojení podniků Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG a Česká spořitelna, a.s.

Ke spojení podniků Erste Bank der österreichischen Sparkassen AG (dále „Erste Bank“) a Česká spořitelna, a.s. došlo realizací Smlouvy o koupi a prodeji akcií společnosti Česká spořitelna, a.s. ze dne 1. 3. 2000 mezi Fondem národního majetku České republiky jako prodávajícím a společností Erste Bank jako kupujícím, na základě které tato odkoupila 56,22 % vydaných kmenových akcií, s nimiž jsou spojena hlasovací práva, a 52,07 % podíl všech akcií společnosti Česká spořitelna, a.s. Prodej výše uvedených akcií schválila vláda v rámci privatizace. V České republice kontroluje Erste Bank také 66,7 % akcií peněžního ústavu Erste Bank Sparkassen (CR) a.s.

Na základě analýzy dopadů spojení na hospodářskou soutěž a posouzení výhod tohoto spojení Úřad dospěl k závěru, že **spojení podniků přinese výhody*** (především zastavení klesajícího trendu ve využívání služeb České spořitelny širokou veřejností v České republice, zvýšení technické kvality služeb a rozšíření okruhu nabízených produktů, nabídka přístupu k novým investičním příležitostem a prohloubení zaměření na potřeby klientů), **na nichž budou v konečném důsledku participovat spotřebitelé. Spojení podniků bylo povoleno bez podmínek.**

Spojení podniků PLIVA Kraków a LACHEMA, a.s.

Společnost PLIVA Kraków získala na základě smlouvy o koupi akcií 66,67 % podíl na společnosti Lachema, a.s., a získala tak přímou kontrolu nad tímto podnikem.

Obě spojované společnosti působí na trhu farmaceutických přípravků, společnost PLIVA dále na trhu agrochemikálií, potravin, kosmetických a hygienických výrobků a společnost Lachema na trhu laboratorní diagnostiky (zejména diagnostických souprav a proužků) a chemických specialit.

Úřad v rámci posouzení dopadů spojení na hospodářskou soutěž konstatoval, že **na žádném z vymezených relevantních trhů nedojde spojením podniků k významnému navýšení tržních podílů,**

a rovněž konstatoval, že na předmětných trzích bude existovat i po schválení **spojení podniků soutěžitelů dostatečné konkurenční prostředí**, neboť zde působí převážně zahraniční soutěžitelé (Bayer, Dade Behring, Orion, Roche), kteří dodávají výrobky srovnatelné kvality, a nedojde tedy k významnému omezení ani narušení hospodářské soutěže na daném trhu. **Spojení podniků bylo povoleno bez podmínek.**

Spojení podniků Hamé a OTMA

Úřad posuzoval žádost o povolení spojení podniků mezi společnostmi Hamé, a.s., OTMA – Sloko, spol. s r.o., a OTMA – Slovácká Fruta, a.s., ke kterému došlo koupí akcií společnosti OTMA – Sloko, spol. s r.o. a OTMA – Slovácká Fruta, a.s. společností Hamé, a.s.

S přihlédnutím ke stavu soutěžního prostředí **na trhu konzervovaných výrobků**, na kterém v současné době **působí větší počet soutěžitelů**, a to jak tuzemských výrobců, tak společností dovážejících dané výrobky ze zahraničí, a vzhledem k podílům spojených podniků na relevantních trzích kompotů, kečupů, rajčatových protlaků a hotových jídel, které dosahují až 56 %, **Úřad spojení povolil s následujícími podmínkami:**

- společnost Hamé má povinnost projednat předem s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže **každý další záměr nabytí více jak pětiprocentního podílu na základním jmění soutěžitele, působícího na trhu konzervovaných potravin**, a to nejpozději 1 měsíc před uskutečněním záměru, po dobu 3 let ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí;
- společnost Hamé je povinna informovat Úřad o **každém zvolení či jmenování člena statutárního orgánu společnosti Hamé, a.s., případně společností, nad kterými Hamé, a.s. vykonává kontrolu, do statutárního orgánu jiného soutěžitele**, působícího v České republice na trhu konzervovaných potravin, a to nejpozději do 2 týdnů od tohoto zvolení či jmenování, po dobu 3 let ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

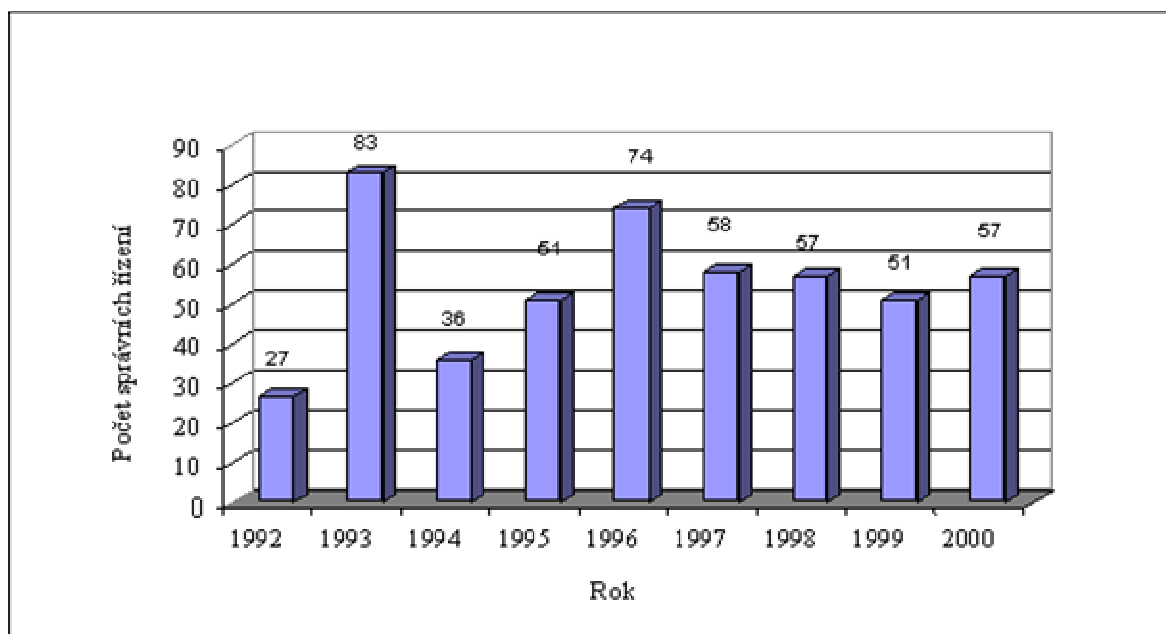
Tyto omezující podmínky Úřad stanovil za účelem včasného získání informací potřebných pro posouzení vývoje postavení Hamé na všech relevantních trzích s konzervářskými výrobky včetně těch, na nichž společnosti nedosahují společný tržní podíl vyšší než 30 %, a posouzení možnosti působit na soutěži

chování dalších soutěžitelů. Dobu, po kterou je účastník řízení povinen oba tyto závazky plnit, považuje Úřad za přiměřenou, vzhledem k přímé a účinné soutěži se zahraničními výrobci konzervářského zboží, které bude soutěžitel vystaven po vstupu České republiky do Evropské unie.

STATISTICKÉ ÚDAJE

	Rok								
	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Spojování podniků – počet správních řízení	27	83	36	51	74	58	57	51	57

Spojování podniků

V roce 2000 zahájil Úřad 57 správních řízení o povolení spojení podniků. Podmínky nebo závazky byly uloženy v 6 případech, což je 10,5 %. Tato procentuální výše odpovídá praxi Evropské komise, která v roce 2000 uložila podmínky nebo závazky v 10 % případů při povolování spojení podniků.

Posuzování spojení podniků

Počet spojení podniků	57
Počet spojení podniků, ve kterých byly uloženy podmínky a omezení	6
Převažující typ spojení podniků	Horizontální
Odvětví se silnou tendencí ke spojování podniků	Chemický průmysl Elektroenergetický průmysl Telekomunikace
Odvětví se slabou tendencí ke spojování podniků	Průmysl stavebních hmot Zemědělství Dobývání nerostných surovin
Nejčastější hospodářské výhody pro zamýšlené spojování podniků	<ol style="list-style-type: none"> 1. Zajištění investic pro rekonstrukce a modernizace výroby pro nové technologie. Získání přímých finančních zdrojů na investice (včetně zlepšení finanční situace podniků, zajištění finanční stability a provázanosti zdrojů, apod.), vytvoření kapitálově silné struktury 2. Zlepšení spotřebitelského komfortu (kvalitnější zboží, nabídka komplexnějších služeb, nabízení skupiny výrobků ve formě balíčku) 3. Zajištění know-how v technologii; Společný výzkum, získání poznatků technického rozvoje, optimalizace technologického rozvoje.

Nejvýrazněji vzrostl počet případů, jejichž realizací došlo k **zajištění investic pro rekonstrukce a modernizace výroby, pro nové technologie, získání přímých finančních zdrojů včetně zlepšení finančních zdrojů včetně zlepšení finanční situace podniků, zajištění finanční stability a provázanosti zdrojů a k vytvoření kapitálově silné struktury**. Dalším cílem, který fúzující se společnosti chtěly dosáhnout spojením, bylo zajištění **zlepšení spotřebitelského komfortu** (nabídka kvalitnějšího zboží, komplexnějších služeb, nabízení skupiny výrobků ve formě balíčku). Četnost případů oproti roku 1999 se také zvýšila u spojení, jejichž cílem bylo zajištění investic pro rekonstrukce a modernizace výroby, **zajištění know-how** v technologii a poskytování know-how pro efektivní řízení společnosti.

3.4 ROZKLADOVÉ ŘÍZENÍ

- Počet rozhodnutí napadených rozkladem v roce 2000 16
z toho rozhodnuto4

- Počet rozhodnutí napadených rozkladem v roce 1999 a rozhodnutých v roce 200011

- Počet rozhodnutí o rozkladech vydaných před rokem 1999 a znovu projednaných a vydaných po zrušení rozhodnutí Vrchním soudem.....1

- **Celkový počet rozhodnutí o rozkladech vydaných v roce 2000 16**

Počet rozhodnutí napadených rozkladem se v roce 2000 snížil oproti roku 1999, kdy rozkladem bylo napadeno 19 rozhodnutí. Pokračoval tak pozitivní trend v rozhodovací činnosti Úřadu v oblasti ochrany hospodářské soutěže, svědčící o zkvalitnění prvostupňových rozhodnutí.

Řízení o rozkladech v roce 2000 se stejně jako v roce 1999 velmi důsledně zaměřovalo na posouzení, zda aplikace zákona o ochraně hospodářské soutěže v rozhodovací činnosti Úřadu není v rozporu se soutěžním právem Evropských společenství a s přístupem, které k řešení dílčích problémů hospodářské soutěže zaujímá Evropská komise. Významným zdrojem poznání bylo jednak vlastní soutěžní právo Evropských společenství, zejména pak rozhodnutí Evropské komise, judikáty Soudního dvora Evropských společenství, případně národní úpravy soutěžního práva členských států Evropských společenství a jejich aplikace v konkrétních případech.

Vybraná rozhodnutí o rozkladech podpůrně vycházející ze soutěžního práva a rozhodovací praxe Evropských společenství

- **Zakázané rozhodnutí sdružení podnikatelů o vyhlášení nákupní ceny za 1 kg živé hmotnosti jatečných prasat.**

Představenstvo sdružení podnikatelů v oblasti zemědělské prvovýroby (družstvo Agropork) rozhodlo o minimální nákupní ceně, kterou členové družstva měli požadovat za 1 kg živé hmotnosti jatečných prasat.

Úřad při rozhodnutí, že stanovení minimální nákupní ceny členům sdružení je zakázaným a neplatným rozhodnutím sdružení podnikatelů, vycházel jak ze zákazu cenových dohod v ustanovení § 3 odst. 1 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, které odpovídá čl. 81 (1) Smlouvy o založení Evropských společenství ve znění Amsterdamské smlouvy (dále jen „Smlouva“), tak z **Nařízení Rady č. 26/1962, o aplikaci určitých soutěžních pravidel na výrobu a obchod zemědělskými výrobky** (dále

jen „Nařízení“). Podle Nařízení se čl. 81 (1) Smlouvy nevztahuje na ujednání, podle nichž zemědělci **prodávající prostřednictvím družstva** obdrží poměrnou část realizační ceny za své výrobky prodané družstvem, ale naopak vztahuje se na cenové dohody členů družstva nebo určování cen ze strany družstva v případech, kdy členové družstva **realizují prodej své zemědělské produkce samostatně na svůj účet a odpovědnost v rámci své vlastní podnikatelské činnosti**.

- **Zneužití dominantního postavení na trhu provozování jednotné telekomunikační sítě.**

ČESKÝ TELECOM, a. s. zneužil své dominantní postavení na trhu provozování jednotné telekomunikační sítě (dále jen „JTS“) v UTO 02 Praha tím, že odmítl přistoupit na dohodu se svým konkurentem o takových podmínkách propojení obou částí JTS, která by jeho konkurentovi i v případě tzv. internetových volání mezi sítěmi umožnila získat poměrnou část příjmů z přichozího provozu v síti provozované společností ČESKÝ TELECOM, a. s., čímž jej ekonomicky znevýhodnil.

Úřad při posouzení, zda toto jednání je zneužitím dominantního postavení, vycházel jak z ustanovení § 9 odst. 3 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, které odpovídá čl. 82 Smlouvy, tak z dalších předpisů, zejména z čl. 6 Směrnice ES 97/33/ES, které provozovatelům s výrazným podílem na trhu stanoví povinnost poskytnout při propojení sítí pro jiné provozovatele stejné podmínky, které vytváří pro poskytování telekomunikačních služeb vlastnímu nebo dceřinému podniku, bez jakékoliv diskriminace. Dále Úřad vycházel z evropské doktríny aplikace práva v případech tzv. přístupu k zásadním zařízením, kterými jsou např. autobusové a vlakové stanice, letiště, přístavy, ale i veřejné sítě, jako jsou jednotné telekomunikační sítě. Podle Evropské komise se dominantní podnik ovládající tato zásadní zařízení dopustí zneužití dominantního postavení, pokud jinému soutěžiteli odmítl k nim přístup, anebo jej umožnil za méně příznivých podmínek, než má sám.

- **Zneužití dominantního postavení na trhu hnědého uhlí pro výrobu elektrické energie.**

ČEZ, a. s. zneužila své dominantní postavení na trhu hnědého uhlí pro výrobu elektrické energie tím, že pokles spotřeby elektrické energie v roce 1999 v České republice řešila výrazným snížením dodávek hnědého uhlí pro výrobu elektřiny pouze u jednoho ze svých dlouhodobých dodavatelů.

Úřad jako ve shora zmíněném případě zneužití dominance a ve všech ostatních těchto případech vycházel z článku 82 Smlouvy a dále zejména z rozhodnutí Komise Evropských společenství v případě č. IV/28.841 „BP“ (OJ L 117 ze dne 9. 5. 1977), podle nějž „...zneužití ve smyslu článku 82 Smlouvy může být definováno jako jakékoliv jednání podniku v dominantním postavení, který redukuje dodávky srovnatelným zákazníkům různým způsobem bez objektivního ospravedlnění, čímž některé z nich konkurenčně znevýhodňuje ve vztahu k ostatním, zejména tam, kde takové jednání může vyústit ve změny ve struktuře daného trhu. Jestliže podnik v dominantním postavení nechce riskovat obvinění ze zneužití podle článku 82, musí přidělit jakékoliv disponibilní množství mezi jednotlivé kupující spravedlivě bez rozdílu. Tím není řečeno, že v období krize nejsou dominantní podniky oprávněny brát v úvahu zvláštnosti a odlišnosti, které mohou existovat v obchodním postavení jejich zákazníků. Nicméně jakékoliv odlišnosti v zacházení musí být objektivně podloženy a jejich výběr nesmí mít diskriminační výsledek. Je nesprávné zacházet s pravidelným, dlouhodobým a důležitým zákazníkem způsobem, který je zjevně diskriminační ve srovnání s jinými zákazníky.“ V daném případě Úřad vzal na zřetel i stanovisko Evropské komise ve věci „Boosey&Hawkes“ ze dne 29. 7. 1987

(IV/32.279, OJ L 286 ze dne 9. 10. 1987), podle nějž je soutěžitel v dominantním postavení povinen svému dlouhodobému dodavateli poskytnout přiměřenou lhůtu, aby se mohl přizpůsobit vzniklé situaci, zejména v případech, kdy závislost dodavatele na odběrateli v dominantním postavení je natolik velká, že odmítnutí či výrazná redukce dodávek může vést k likvidaci dodavatele, jestliže k tomu dojde bez předchozího upozornění.

4 VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

ZHODNOCENÍ ČINNOSTI ÚŘADU V OBLASTI VEŘEJNÝCH ZAKÁZEK

V průběhu roku 2000 došlo oproti předcházejícím letům na úseku veřejných zakázek k těmto změnám a aktivitám:

- Podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů, **byla zintenzivněna vnější kontrola postupů zadavatelů veřejných zakázek** v místě jejich sídla, a to u města Třinec, města Litovel, Univerzity Karlovy, Úřadu pro státní informační systém (nyní Úřad pro veřejné informační systémy), Okresního úřadu Vyškov, obce Petrovice u Blanska, Mendelovy zemědělské a lesnické univerzity Brno – Školního lesního podniku Masarykův les Křtiny, Nemocnice Nové Město na Moravě, Českých drah;
- Na základě usnesení vlády České republiky ze dne 22. 12. 1999 č. 1350 byl zpracován návrh nového zákona o výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek, který má za cíl zajištění **održování transparentního a nediskriminačního postupu zadavatelů při zadávání veřejných zakázek, přičemž má být dosaženo plné slučitelnosti se směrnicemi Evropské unie v dané oblasti veřejného práva**. Po projednání návrhu v Legislativní radě vlády byl návrh uvedeného zákona včleněn do návrhu nového zákona o zadávání veřejných zakázek. V lednu 2001 byl nový zákon o zadávání veřejných zakázek a o výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek po projednání ve vládě České republiky předán do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky;
- Podle důležitosti a konkrétních okolností zakázky se pracovníci Úřadu zúčastňovali i otevírání obálek s nabídkami u zadavatelů veřejných zakázek, a to u Psychiatrické léčebny Brno a Fakultní nemocnice Brno;
- Na základě podnětů Nejvyššího kontrolního úřadu byl přezkoumán postup při zadávání veřejných zakázek u Okresního úřadu Blansko, Ústavu sociální péče Brno-Chrlice, Univerzity Palackého Olomouc, Generálního ředitelství cel, Muzea Olomouc, Masarykova onkologického ústavu v Brně, Výzkumného ústavu lékařského Brno a Ústavního soudu;
- Nezanedbatelnou činností úseku dohledu je seznamování veřejnosti (zadavatelů i uchazečů o veřejné zakázky) s výkladem zákona o zadávání veřejných zakázek. V průběhu roku 2000 bylo zodpovězeno cca 500 písemných dotazů, týkajících se zákona o zadávání veřejných zakázek. Úsek dohledu se podílel na přednáškách a seminářích pro zadavatele a uchazeče o veřejné zakázky, které pořádalo Vzdělávací centrum pro veřejnou správu České republiky, právní nástupce nadace Fondu pomoci místní správě České republiky.

Analýza nedostatků, k nimž dochází při zadávání veřejných zakázek

Přes prováděná školení dochází v praktické aplikaci zákona o zadávání veřejných zakázek ze strany zadavatelů a uchazečů i nadále k některým pochybením, a to mnohdy formálního rázu, z důvodu nepochopení či špatného výkladu zákona.

a) Nejčastější chyby zadavatelů při zadávání veřejných zakázek:

- stanovení nejasných podmínek zadání veřejné zakázky, takže není jasné, jak má vypadat nabídka, aby podmínkám vyhověla, případně aby co nejlépe vyhověla kritériím hodnocení;
- nejsou brány do úvahy novely zákona, které v okamžiku zahájení procesu zadávání veřejné zakázky nabyly účinnosti;
- při zadání veřejné zakázky formou výzvy více zájemcům o veřejnou zakázku k podání nabídky zadavatel vyzve menší počet subjektů, než stanoví zákon;
- nejsou požadovány všechny zákonem stanovené podmínky, např. stanovení platebních podmínek, u kterých mnohdy zadavatelé požadují, aby je naopak v nabídkách uvedli uchazeči;
- nesprávná volba kritérií hodnocení nabídek s ohledem na předmět plnění veřejné zakázky (kritéria jsou mnohdy obecná – např. celková výhodnost nabídky – ze kterých nelze objektivně zjistit, co konkrétně zadavatel zamýšlí v rámci takového kritéria hodnotit – kritérium je netransparentní);
- v zadání není stanoven požadavek, čím má být v nabídce prokázáno naplnění kritéria;
- podmínky zadání obsahují diskriminační prvky (např. podání nabídky je vázáno na povinné vyzvednutí zadávací dokumentace, resp. tzv. zvláštní podmínky k provedení zakázky jsou využívány ke zvýhodnění některých uchazečů);
- nad rámec zákona stanoví zadavatel „velice přísné podmínky“, přičemž při hodnocení a posuzování nabídek zjistí, že jsou pro něj přijatelné (mnohdy i výhodné) nabídky nespĺňující takto rigorózně stanovené podmínky;
- zakázka je záměrně dělena, aby zadavatel nemusel použít procesně složitější způsob zadání veřejné zakázky;
- zadavatel použije mimořádného způsobu zadání veřejné zakázky výzvou jednomu zájemci, přestože nejsou pro tento způsob splněny zákonné podmínky.

b) Nejčastější chyby zadavatelů při hodnocení a výběru nejvhodnější nabídky:

Při hodnocení nabídek nejsou dodržovány dva základní principy platné pro zadávání veřejných zakázek, a to **transparentnost postupu zadavatele** a **nediskriminace** (nezvýhodnění) žádného z uchazečů o veřejnou zakázku. Hodnocení nabídek se provádí podle výše nabídkové ceny nebo tzv. ekonomické vhodnosti nabídek v souladu s kritérii uvedenými v podmínkách zadání veřejné zakázky (§ 6 zákona). Pokud zadavatel zvolí formu hodnocení podle ekonomické vhodnosti nabídek, je velmi důležitým krokem v procesu zadávání volba odpovídajících kritérií podle předmětu plnění veřejné zakázky, která mají vést k výběru skutečně nejvhodnější nabídky.

V řadě případů zadavatelé volí nevhodná kritéria, jako např. „splnění kvalifikačních předpokladů“, „dodržení termínu zahájení plnění“ apod. Zcela nespecifikovanými kritérii jsou např. „celková výhodnost nabídky“, „komplexnost nabídky“, „výhodnost smlouvy o dílo“ apod., což uchazečům neumožňuje zjistit, co je pro zadavatele výhodnější a co zadavatel preferuje.

Vlastní hodnocení nabídek podle více kritérií je v řadě případů nepřezkoumatelné, jelikož zpráva o posouzení a hodnocení nabídek neobsahuje stručný popis způsobu hodnocení. Ten by měl být zvláště důkladný u objektivně neměřitelných kritérií hodnocení. Dalšími nejčastějšími nedostatky v procesu posuzování a hodnocení nabídek jsou:

- zvýhodňování uchazečů, čímž je porušena zásada rovnosti všech uchazečů, a to např. uzavřením smlouvy na předmět plnění veřejné zakázky s uchazečem, který měl být vyloučen z další účasti na veřejné zakázce z důvodu neprokázání kvalifikačních předpokladů, resp. nesplnění podmínek zadání veřejné zakázky;
- rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky (popř. o vyloučení uchazeče), které musí učinit podle zákona zadavatel, učiní osoba pověřená výkonem zadavatelských činností;
- nesprávně je posuzováno prokázání kvalifikačních předpokladů uchazečů;
- nedostatečné zdůvodnění úvah zadavatele při rozhodování, co je či není mimořádně nízká nabídková cena;
- není rozlišován stupeň významu jednotlivých kritérií hodnocení nabídek;
- nabídky jsou hodnoceny podle jiných kritérií, než jaká byla uvedena v podmínkách zadání veřejné zakázky;
- členové komise pro posouzení a hodnocení nabídek hodnotí nabídky individuálně s následným stanovením průměru hodnocení, což může vést k chybnému výběru nejvhodnější nabídky;
- ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek chybí slovní zdůvodnění výběru nejvhodnější nabídky;
- před uzavřením smlouvy s vybraným uchazečem nejsou vyžadovány doklady stanovené zákonem k prokázání kvalifikačních předpokladů;
- rozhodnutí zadavatele o výběru nejvhodnější nabídky není uchazečům doručováno doporučeně s doručenkou, což následně neumožňuje zadavatelům objektivně posoudit běh lhůty pro podání námitek;
- u rozhodnutí o námitkách chybí poučení o možnosti podat návrh na zahájení řízení u orgánu dohledu;
- nejsou archivovány veškeré doklady pořízené v souvislosti s výběrem nejvhodnější nabídky včetně podaných nabídek, což objektivně znemožňuje provedení kontroly správnosti postupu zadavatele.

c) Nedostatky vyskytující se u uchazečů při podání nabídky a při podání námitek, resp. návrhů na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách:

- uchazeči uvádí ve svých nabídkách pouze jednotkové ceny a nikoliv cenu za splnění veřejné zakázky jako celku, což bývá mnohdy zapříčiněno nejasnými podmínkami zadání;
- v nabídkách jsou předkládána neúplná čestná prohlášení o splnění kvalifikačních předpokladů;
- doklady prokazující splnění kvalifikačních předpokladů jsou předkládány v neověřených kopiích, resp. stáří dokladů neodpovídá zákonu;
- při zpracování nabídek uchazeči mnohdy neberou v úvahu novely zákona, které nabyly účinnosti;
- nabídky nejsou zpracovány podle podmínek zadání (chybí doklady požadované zadavatelem, nabídky nejsou zabezpečeny proti neoprávněné manipulaci apod.);
- námitky, resp. návrhy na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách jsou podávány opožděně, v případě návrhů nejsou tyto předkládány i zadavateli veřejné zakázky;

- námitky, resp. návrhy neobsahují náležitosti stanovené zákonem, uchazeči vytýkají zadavateli porušení ustanovení zákona, která zadavatel při zvolené formě zadání není povinen respektovat.

VYBRANÉ PŘÍPADY

Obec Bystřice nad Olší – zhotovení stavby „krytý bazén 25 m“

Obec Bystřice nad Olší vyhlásila podle části druhé zákona o zadávání veřejných zakázek obchodní veřejnou soutěž na zhotovení stavby „Krytý bazén 25 m“. V podmínkách soutěže byl vymezen předmět plnění veřejné zakázky jako „realizace stavby“, avšak v zadávací dokumentaci bylo navíc požadováno i zpracování realizační projektové dokumentace.

Přestože zákon uchazečům umožňuje poskytnout jistotu jak formou bankovní záruky, tak i složením peněžní částky na účet zadavatele, omezil zadavatel v rozporu se zákonem poskytnutí jistoty pouze na složení peněžní částky na jeho účet. Postup při otevírání obálek s nabídkami je v zákoně rigorózně upraven. Zadavatel v rozporu se zákonem účastníkům otevírání obálek sděloval skutečnosti, které byly následně obsahem kritérií hodnocení nabídek. I když někteří z uchazečů neprokázali kvalifikační předpoklady v souladu se zákonem, resp. jejich nabídky nebyly po obsahové stránce v souladu s podmínkami soutěže, zadavatel uchazeče nevyločil a jejich nabídky dále posuzoval a hodnotil. V procesu výběru nejvhodnější nabídky se jmenovaný zadavatel dopustil několikerého závažného porušení zákona. Vzhledem k tomu, že zakázka již byla splněna, nepřipadalo v tomto případě v úvahu nové zadání veřejné zakázky, ale uložení pokuty. Pokuta, která vystihuje dvě základní funkce právní odpovědnosti, a to funkci represivní (postih za porušení povinností stanovených zákonem) a funkci preventivní (předcházení porušování zákona), byla orgánem dohledu uložena ve výši 30.000 Kč, tedy v dolní hranici sazby, jelikož šlo o první zjištěné závažné porušení zákona.

Ministerstvo vnitra České republiky – dodávka přístrojů k zjišťování obsahu alkoholu v krvi, měřením koncentrace alkoholu v dechu vyšetřované osoby pro Policii České republiky

Ministerstvo vnitra České republiky vyhlásilo podle části druhé zákona o zadávání veřejných zakázek obchodní veřejnou soutěž „na dodávku přístrojů k zjišťování obsahu alkoholu v krvi, měřením koncentrace alkoholu v dechu vyšetřované osoby pro Policii České republiky“. V podmínkách soutěže bylo mj. stanoveno, že „při splnění všech podmínek soutěže a dodržení požadovaných technických parametrů přístroje uvedených v čl. 2 zadávací dokumentace budou nabídky hodnoceny podle výše nabídkové ceny.“ Nabídky podali dva uchazeči. Komise pro posouzení a hodnocení nabídek nevyřadila pro nesplnění podmínek soutěže žádnou nabídku a stanovila podle jediného hodnotícího kritéria – výše nabídkové ceny – následující pořadí nabídek: 1. Chromspec, 2. Dräger. Zadavatel toto pořadí akceptoval a oznámil oběma uchazečům své rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky. Proti tomuto rozhodnutí zadavatele podala společnost Dräger námitky, ve kterých mj. namítala, že uchazeč umístěný v prvním pořadí nesplnil podmínky soutěže; zadavatel v této části námitkám vyhověl s tím, že bude proveden nový výběr. Po opětovném posouzení nabídek z hlediska jejich obsahu se zadavatel rozhodl vyloučit obchodní společnost Chromspec z další účasti v soutěži, jelikož podle jeho názoru jmenovaná společnost ve své nabídce neprokázala způsob, jakým bude zajištěna v podmínkách soutěže požadovaná „kalibrace přístrojů“. Proti rozhodnutí zadavatele o svém vyloučení ze soutěže, podala společnost námitky, kterým zadavatel nevyhověl. Společnost Chromspec nepovažovala rozhodnutí zadavatele o námitkách za správné, a proto podala k Úřadu návrh na přezkoumání

rozhodnutí zadavatele o námitkách. Rozhodnutí zadavatele o vyloučení společnosti Chromspec z důvodu nesplnění další podmínky soutěže Úřad ve správním řízení zrušil, jelikož zadavatel způsob prokázání kalibrace přístrojů v podmínkách soutěže nestanovil, a tedy vyloučením jmenované společnosti byla tato znevýhodněna oproti druhému uchazeči o veřejnou zakázku. Zadavateli bylo rovněž uloženo, aby nabídku společnosti Chromspec zařadil zpět do soutěže. V souladu s rozhodnutím Úřadu provedl zadavatel nové posouzení a hodnocení obou podaných nabídek a vzhledem k nižší nabídkové ceně, která byla jediným hodnotícím kritériem, rozhodl, že nejvhodnější nabídku předložila původně vybraná společnost Chromspec. Proti novému rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky podala společnost Dräger námitky, kterým zadavatel nevyhověl. Společnost Dräger poté podala návrh na přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách u Úřadu, který však ve správním řízení musel návrh zamítnout, neboť nebyl podán v souladu se zákonem. Úřad přesto přezkoumal postup zadavatele související s opětovným výběrem nejvhodnější nabídky a zjistil, že výběr byl proveden v souladu se zákonem a podmínkami soutěže.

Statistické údaje

Přehled vedených správních řízení v oblasti dohledu nad zadáváním veřejných zakázek podle zákona v roce 2000

	Celkem
Počet obdržených podání (návrhy + podněty)	826
Zahájená správní řízení	508
Vydaná rozhodnutí ve věci	296
Zastavená správní řízení	121
Počet návrhů zamítnutých rozhodnutím	133

	Celkem
Počet uložených pokut	68
Výše pokut uložených prvoinstančním rozhodnutím v tis. Kč	1 396,5
Výše pokut, kdy rozhodnutí nabyla právní moci v r. 2000 v tis. Kč	844,5
Jiná rozhodnutí vydaná v rámci správního řízení (např. předběžné opatření)	58
Správní poplatky za r. 2000 v tis. Kč	4 415

Budova, ve které sídlí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, se nachází v Joštově ulici v Brně

5 VEŘEJNÁ PODPORA

Odbor veřejné podpory byl v rámci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zřízen dne 1. 12. 1999. Funkce monitorující jednotky veřejné podpory byla převedena z Ministerstva financí na Úřad v souvislosti s účinností zákona o veřejné podpoře dne 1. 5. 2000.

K 1. 1. 2000 měl odbor veřejné podpory 11 pracovníků, v průběhu roku se počet pracovníků odboru zvýšil na 15. Od roku 2000 působí na Úřadě v rámci programu Phare britský expert na veřejnou podporu, jehož zkušenosti a znalosti významným způsobem přispívají k řešení problémů v této oblasti.

ČINNOST V OBLASTI ROZHODOVACÍ

Základem pro rozhodování o veřejné podpoře je dostatečné množství informací o daném případě. V mnoha oblastech se již podařilo poskytovatele veřejné podpory seznámit s informačními požadavky, bez nichž Úřad nemůže rozhodovat. Zejména při posuzování veřejné podpory formou investičních pobídek je kvalita žádostí postupovaných Úřadu uspokojivá.

S ohledem na množství případů v jednotlivých oblastech, a také s ohledem na efektivnější organizaci činnosti, byl odbor veřejné podpory rozčleněn na tři oddělení – oddělení rozhodování I, oddělení rozhodování II a oddělení monitoringu.

Oddělení rozhodování I se zabývá především posuzováním veřejné podpory formou investičních pobídek, tedy veřejnou podporou zaměřenou na regionální rozvoj. Nově se objevují případy veřejné podpory formou zvýhodněného prodeje pozemků, které je nutno pečlivě monitorovat, protože poskytovateli jsou nejčastěji obce, které ještě nemají v současné době zkušenosti se zákonem o veřejné podpoře.

Oddělení rozhodování II řeší především posuzování podpory restrukturalizace podniků v obtížích, ale také podniků v oblastech vědy a výzkumu, uhelného a uranového průmyslu podporu životního prostředí atd. Řešení problematiky poskytování veřejné podpory podnikům v obtížích patří k nejobtížnějším případům. V roce 2000 bylo projednáváno 8 případů (jedná se o společnosti Walter, a.s., Tatra, a.s., Zetor, a.s., Vítkovice, a.s., Nová huť, a.s., Královopolská, a.s., Investiční a poštovní banka, a.s., Textilana, a.s.).

Úřad klade důraz na projednání těchto případů v předstihu tak, aby byla zajištěna spolupráce mezi Úřadem a poskytovatelem podpory již v počáteční fázi řešení. Pracovníci tohoto oddělení se pravidelně účastní zasedání pracovní skupiny pro řešení problematiky podniků v obtížích, kde získávají informace o zamýšlených opatřeních, k nimž vyjadřují i stanoviska za účelem zabezpečení souladu se zákonem o veřejné podpoře a pravidly Evropských společenství. Úřad řešil problematiku veřejné podpory ocelářským podnikům (Vítkovice, a.s., Nová Huť, a.s.). V této oblasti je však povolena pouze podpora pro účely ochrany životního prostředí, vědu a výzkum, případně činnosti související s útlumem činnosti. Jelikož není možné, aby Úřad veřejnou podporu těmto podnikům povolil před prodloužením výjimky ze strany Evropské komise, která ji však podmiňuje zpracováním plánu restrukturalizace ocelářského průmyslu celé České republiky, bylo iniciováno jednání s Evropskou komisí. Tohoto jednání se zúčastnil i zástupce Úřadu. Jednání s Evropskou komisí není dosud ukončeno.

V průběhu roku 2000 byla řešena **problematika státních společností zaměřených na podporu exportu** – EGAP, a.s. a ČEB, a.s. Aktivita těchto společností se rozdělily na dvě části – aktivity založené na konsensu OECD, u kterých se nejedná o poskytování veřejné podpory ve smyslu zákona o veřejné podpoře, a aktivity, které jsou neslučitelné se zákonem o veřejné podpoře a závazky vyplývajícími z Evropské dohody.

ČINNOST V OBLASTI MONITORINGU

Na odboru veřejné podpory bylo zřízeno **oddělení monitoringu**. To posuzuje předložené programy veřejných podpor a navrhuje opatření zajišťující jejich slučitelnost se závazky vyplývajícími z Evropské dohody. O výsledcích posouzení programů veřejných podpor byla informována vláda České republiky. V lednu roku 2001 byla poskytovatelům veřejné podpory sdělena lhůta pro úpravu těch programů veřejných podpor, u nichž Úřad zjistil nesoulad se zákonem o veřejné podpoře a pravidly Evropských společenství. Ve všech takových případech již došlo k požadovaným úpravám.

Oblast evidence veřejné podpory

- Z programů podpor vyhlášených jednotlivými poskytovateli jsou vybrány ty, které mají znaky veřejné podpory a bude vytvořena jejich databáze za každý jednotlivý rok. Následně bude tato databáze sloužit jako kontrolní podklad plnění informační povinnosti ze strany poskytovatelů a pro vypracování výroční zprávy o veřejné podpoře pro Evropskou komisi.
- Je zajištěna také evidence veřejných podpor ad hoc a členění těchto podpor podle požadavků Evropské komise pro zpracování výroční zprávy o veřejné podpoře.
- Je zabezpečeno průběžné doplňování evidence programů veřejných podpor a podpor ad hoc (Inventory za každý rok).
- Mezi významné úspěchy monitorovací činnosti patří **zpracování seznamu průmyslových zón**. Tento seznam slouží k informování obcí a ostatních potencionálních poskytovatelů veřejné podpory o zákonu o veřejné podpoře a roli Úřadu, neboť tyto subjekty nemají s touto novou oblastí příliš velké zkušenosti. I nadále bude probíhat vedení a aktualizace seznamu průmyslových zón a investorů, kteří hodlají v těchto zónách investovat.

Oblast analytická a zpracovávání výročních zpráv pro Evropskou komisi

Počátkem prosince 2000 byla zaslána Evropské komisi a předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR výroční zpráva o poskytovaných veřejných podporách za rok 1999, která byla vypracována Úřadem ve spolupráci s Ministerstvem financí. Při zpracování výroční zprávy bylo využito systematiky, struktury a metodologie výročních zpráv používané v Evropské unii a byly rovněž zapracovány připomínky Evropské komise k předchozím zprávám. Povinnost předkládání výroční zprávy vyplývá z čl. 64 bodu 4b Evropské dohody kde se Česká republika zavázala z důvodu zabezpečení transparentnosti v oblasti veřejné podpory každoročně poskytovat Komisi Evropských společenství zprávy o celkové částce a o rozdělování poskytnuté veřejné podpory. Komise Evropských společenství se dopisem generálního ředitele DG Competition, pana A. Schaubu, velmi kladně vyjádřila k úrovni vypracování výroční zprávy za rok 1999 a ujistila Úřad, že výroční zpráva plně vyhovuje požadavkům kladeným na její obsah a formu a plně naplňuje požadavek transparentnosti stanovený v Evropské dohodě.

VYBRANÉ PŘÍPADY A STATISTICKÉ ÚDAJE

Dne 13. 12. 2000 bylo vydáno správní rozhodnutí, kterým se **povoluje výjimka ze zákazu veřejné podpory společnosti TATRA, a.s.** ve formě kapitalizace pohledávky společnosti KRAS, akciová společnost, Brno ve výši cca 4 miliardy Kč jejich vkladem do základního jmění společnosti TATRA, a.s. Poskytnutá veřejná podpora by měla zajistit životaschopnost podniku. Rozhodnutí bylo podmíněno tím, že Ministerstvem financí bude Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže do šesti měsíců ode dne nabytí právní moci předložena zpráva o plnění schváleného restrukturalizačního plánu společnosti TATRA, a.s., která bude aktualizována každých následujících šest měsíců, a po ukončení restrukturalizace bude předložena závěrečná hodnotící zpráva o jejím průběhu. Proces prodeje společnosti strategickému vlastníkovu v souladu s restrukturalizačním plánem bude ukončen do 1. 1. 2002.

Správní řízení o povolení výjimky ze zákazu veřejné podpory společnosti Zetor, a.s. bylo rozhodnutím ze dne 14. 12. 2000 zastaveno.

Důvodem pro zastavení řízení byla skutečnost, že poskytování veřejné podpory ve formě, výši, za účelem a za podmínek, které byly popsány v předložené žádosti, nenaplnují podmínku narušení nebo hrozby narušení hospodářské soutěže v míře, jíž může být dotčen obchod mezi Českou republikou a členskými státy Evropské unie, a tím nenaplnuje znaky definující zakázanou veřejnou podporu.

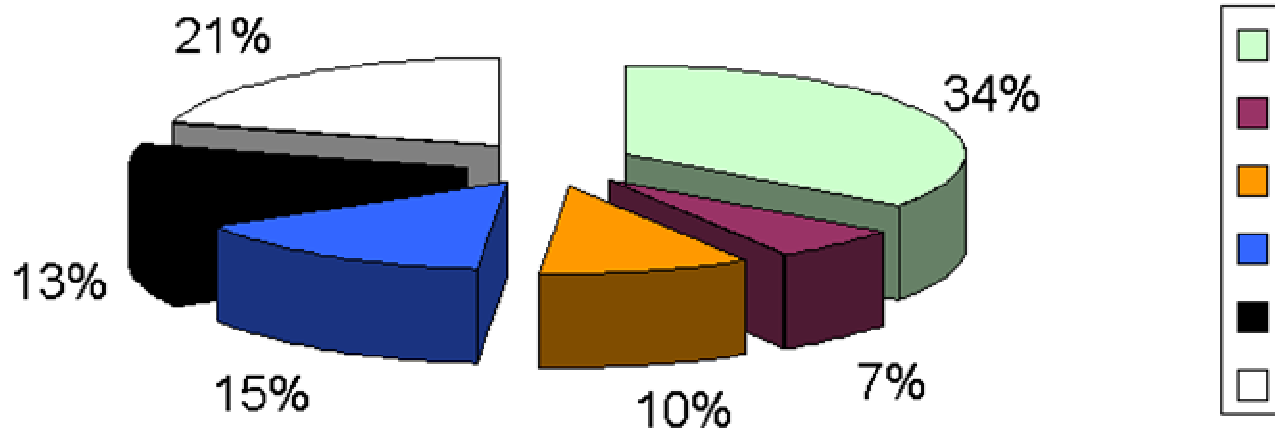
Dne 19. 6. 2000 bylo vydáno správní rozhodnutí, kterým se povoluje výjimka ze zákazu veřejné podpory pro společnost IPB, a.s. za podmínek, že Ministerstvo financí předloží Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže do 3 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí komplexní plán restrukturalizace společnosti IPB, a.s., jejíž podnik odkoupila na základě smlouvy o prodeji podniku Československá obchodní banka, a.s., doplněné o údaje o rozsahu výše veřejné podpory ve formě záruky. Veřejná podpora formou státní záruky byla Úřadem schválena jako podpora pro záchranu a restrukturalizaci společnosti v obtížích.

Dne 14. 7. 2000 bylo vydáno správní rozhodnutí, kterým Úřad pro ochranu hospodářské soutěže povolil výjimku ze zákazu veřejné podpory v podobě zvýhodněného nájmu pozemků o rozloze cca 65 ha za 1 Kč/rok a jejich následného prodeje za zvýhodněnou cenu společnosti Flextronics International, spol. s r.o. Tento výrok byl podmíněn tím, že celková hodnota veřejné podpory v podobě rozdílu mezi skutečně zaplacenou hodnotou nájmemného a skutečně zaplacenou kupní cenou za pozemky a hodnotou stanovenou na základě zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů, nepřekročí 50 % hodnoty investice do hmotného investičního majetku, že investice bude zachována po dobu 5 let ode dne právní moci kolaudačního rozhodnutí a že město Brno bude informovat Úřad pro ochranu hospodářské soutěže do 2 měsíců od nabytí právní moci kolaudačního rozhodnutí o ukončení investice a o prostředcích, které investor vynaložil na pořízení hmotného investičního majetku.

Počet vydaných rozhodnutí v roce 2000.

	Celkem
Vydaná rozhodnutí	92
- povoleno	12
- povoleno s podmínkami	49
- nepovoleno	2
- zastaveno řízení	27
- přerušeno řízení	2

Počet úřadem udělených výjimek ze záležitosti veřejné podpory v procentuálním vyjádření jednotlivých sektorů

6 SOUTĚŽNÍ ADVOKACIE

V roce 2000 Úřad usiloval o prosazování soutěžních principů v procesu restrukturalizace a privatizace podniků v dominantním a monopolním postavení. Jednalo se zejména o oblast energetiky a plynárenství. Účast Úřadu byla zaměřena především na počátek rozhodovacího procesu, kdy se jeho pracovníci účastnili jednání privatizačních komisí a aktivním způsobem usilovali o prosazování **tržních principů při posuzování a výběru strategického partnera pro privatizované společnosti.**

Při privatizaci v rámci energetického a plynárenského sektoru **Úřad prosazoval vyloučení vertikální integrace**, spočívající v propojení distribučních společností se současným dominantním výrobcem elektřiny nebo s monopolním dovozcem plynu. Úřad rovněž prosazoval vynětí přenosové soustavy z vlastnictví dominantního výrobce elektřiny. **Doporučil privatizovat distributory plynu a elektřiny tak, aby jeden vlastník nezískal dvě či více společností stejného druhu, které působí na sousedících geografických trzích, popř. dvě společnosti různého druhu na stejném území.**

V říjnu roku 2000 schválila vláda **postup privatizace energetických společností** – ČEZ, a.s. (hlavním výrobcem elektrické energie se 62 % tržním podílem) a regionálních elektroenergetických distribučních společností. Jedná se o **společný prodej akcií ČEZ**, které drží Fond národního majetku a ČEZ, a.s. v šesti regionálních distribučních společnostech a podílů nabídnutých municipalitami v příslušných regionech **strategickému investorovi na základě výsledků výběrového řízení.** U společností Pražská energetika, a.s. a Jihočeská energetika, a.s., kde Fond národního majetku nemá majoritní podíl, byla zvolena metoda výběrového řízení na prodej akcií. V návaznosti na výše uvedený postup dojde následně do jednoho roku k **osamostatnění společnosti vysokonapěťové přenosové sítě od ČEZ, a.s.** tak, aby byl **garantován rozhodující vliv státu na provoz, řízení a regulaci elektroenergetické přenosové soustavy v České republice.**

Návrh zákona o transformaci Českých drah předkládaný v druhé polovině roku 2000 obsahuje základní princip **přeměny státní organizace České dráhy** na dva subjekty, a to na akciovou společnost **České dráhy, a.s.** a na státní organizaci **Správu železniční dopravní cesty.** České dráhy, a.s. budou provozovatelem železniční dopravy a současně pro potřeby státu provozovatelem železniční dopravní cesty (Správa železniční dopravní cesty bude zajišťovat provozování infrastruktury prostřednictvím společnosti České dráhy, a.s.). Tento model **nepředstavuje důsledné oddělení infrastruktury od dopravní činnosti;** v konečných důsledcích by mohl vytvářet určitou **bariéru vstupu na trh železniční dopravy.** Úřad zastával toto stanovisko k návrhu dopracovaného zákona o transformaci Českých drah.

V roce 2000 zpracoval Úřad v rámci mezirezortního připomínkového řízení nebo pro jednání vlády celkem ve 376 případech stanoviska k návrhům zákonů a ostatních právních předpisů z hlediska jejich vlivu na hospodářskou soutěž.

Důležitou připomínku Úřad uplatnil k návrhu nařízení vlády, kterým se stanovovaly zásady poskytování subvencí při vývozu mléčných výrobků. Z předkládaného návrhu vládního nařízení nebylo jasné, zda dotované výrobky uváděné v příloze návrhu spadaly mezi zemědělské produkty, na které se vztahuje výjimka ze zákazu poskytování veřejné podpory do oblasti zemědělství.

Úřad uplatnil svou připomínku v tom smyslu, že z materiálu musí jednoznačně vyplývat, že se jedná jen o takové produkty, na které se výjimka vztahuje. Uvedená připomínka byla akceptována.

7 ŽALOBY PODANÉ PROTI ROZHODNUTÍM ÚŘADU

HOSPODÁŘSKÁ SOUTĚŽ

a) Žaloby podané u Vrchního soudu v Olomouci proti rozhodnutím předsedy Úřadu o rozkladech podaných proti rozhodnutím vydaným podle zákona o ochraně hospodářské soutěže

- Počet žalob podaných v roce 2000
.....2
- z toho rozsudků1
- Počet rozsudků Vrchního soudu
v Olomouci o žalobách podaných
před rokem 20001

Celkem bylo v roce 2000 rozhodnuto o 2 žalobách, z toho 1 žalobu soud zamítl zčásti, 1 žalobu zcela zamítl, o 1 žalobě soud dosud nerozhodl.

Z přehledu je patrné, že počet 2 žalob, podaných proti rozhodnutím Úřadu v roce 2000, vykazuje i v tomto roce, stejně jako v roce 1999, kdy byla podána 1 žaloba, výrazně sestupnou tendenci oproti předchozím obdobím, kdy v roce 1993 bylo podáno 5 žalob, v roce 1994 3 žaloby, v roce 1995 10 žalob, v roce 1996 6 žalob, v roce 1997 10 žalob a v roce 1998 5 žalob.

Důvody snížení žalobních návrhů lze spatřovat ve zkvalitnění rozhodovací činnosti Úřadu na úrovni druhostupňového řízení, kdy každý rozklad podaný proti prvostupňovému rozhodnutí je zkoumán mj. také z hlediska soutěžního práva a jeho aplikace v Evropských společenstvích. Další důvody lze spatřovat v přijatých organizačních a personálních opatřeních předsedy Úřadu v oblasti řídicí a výkonné činnosti, popřípadě v opatřeních přijatých ad hoc podle potřeby konkrétního správního řízení nebo řízení o rozkladu.

b) Nejvýznamnější právní názory obsažené v rozsudcích Vrchního soudu v Olomouci pro další rozhodovací činnost Úřadu

- Porušení ustanovení § 9 odst. 3 zákona č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže v případech porušení zvláštního zákona, který reguluje předmět činnosti soutěžitele v monopolním nebo dominantním postavení.

Podle rozsudku Vrchního soudu v Olomouci čj. 2 A 8/2000-47 ze dne 1. 2. 2001 zákon č. 63/1991 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, zajišťuje ochranu hospodářské soutěže v ustanovení § 9 odst. 3 tím, že zakazuje soutěžitelům s monopolním či dominantním postavením na trhu zneužívat své postavení na újmu jiných soutěžitelů nebo spotřebitelů nebo na úkor veřejného zájmu. Soutěžitel v takovém postavení se musí podrobit přísnějším pravidlům chování na trhu než soutěžitel, který takové postavení nemá. Za případ porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže zneužitím monopolního nebo dominantního postavení je možné považovat situaci, při které monopolní soutěžitel soustavně porušuje zákon regulující výkon jeho předmětu činnosti (v daném případě se jednalo o energetický zákon) a působí tím újmu spotřebitelům, když od nich za určité úkony související s dodávkou jeho zboží požaduje úplatu nad rámec tohoto zvláštního zákona.

c) Ústavní stížnost

V roce 2000 byla podána ústavní stížnost proti bodu II. rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30. 3. 2000 č.j. 2A 15/99-28, kterým soud zamítl žalobu proti rozhodnutí předsedy Úřadu č.j. R 1/99 a R 2/99 ze dne 19. 10. 1999 ve věci výhradního prodeje a nákupu zboží. Usnesením ze dne 20. 3. 2001 č.j. I. ÚS 365/2000 Ústavní soud stížnost odmítl, neboť v procesním postupu Úřadu a soudu při rozhodování ve věci neshledal pochybení.

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

Žaloby podané u Vrchního soudu v Olomouci proti rozhodnutím předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o rozkladech podaných proti rozhodnutím vydaných podle zákona o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů

Počet žalob podaných v roce 20009
z toho rozsudků7

Celkem bylo v roce 2000 rozhodnuto o 7 žalobách, z toho u 2 žalob vydal soud usnesení o zastavení řízení, 2 žalobám vyhověl a 3 žaloby zamítl.

Ve srovnání s rokem 1999, kdy bylo podáno 14 žalob proti rozhodnutím úseku dohledu, jde o významný pokles, na který má nepochybně vliv kvalitnější úroveň prvostupňových a druhostupňových rozhodnutí.

8 MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE

EVROPSKÁ UNIE

V souvislosti s pokračováním vstupních rozhovorů o přistoupení České republiky do Evropské unie byly prioritou zahraniční spolupráce Úřadu především vztahy s Evropskou unií, a to zejména s Generálním ředitelstvím Evropské komise pro hospodářskou soutěž (DG Competition) a Generálním ředitelstvím pro vnitřní trh, do jehož působnosti náleží mj. i veřejné zakázky.

V roce 2000 Úřad vypracovával pro Evropskou komisi dva druhy dokumentů, a to „**Zprávu o schopnosti převzít „acquis“ za období 1998 – 1999**“ a „**Zprávu o pokroku dosaženém v kapitole Hospodářská soutěž**“. Ve Zprávě o schopnosti převzít „acquis“ Úřad konstatoval, že v oblasti ochrany hospodářské soutěže nepředpokládá problémy při přebírání relevantní legislativy Evropských společenství a zajistí plnou aplikaci komunitární legislativy na území České republiky po vstupu do Evropské unie. Zpráva o pokroku obsahovala informace o postupu při přebírání a implementaci soutěžní legislativy Evropských společenství. Úřad především informoval o přípravě nového zákona o ochraně hospodářské soutěže, opatřeních ke zvýšení transparentnosti ve své rozhodovací činnosti a o nové právní úpravě kontroly poskytování veřejné podpory včetně institucionálního zajištění. Problematika veřejné podpory byla rovněž předmětem konzultací se zástupci Evropské komise, které se uskutečnily dne 4. 5. 2000 v Bruselu. Na tomto jednání zástupci české strany informovali o přechodu kompetencí monitorující instituce z Ministerstva financí na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, včetně personálního zajištění, o nově přijatém zákoně o veřejné podpoře a opatřeních k zajištění transparentnosti v této oblasti. Informace z tohoto jednání byly následně předány Evropské komisi písemně ve formě třetí dodatečné informace ke kapitole Hospodářská soutěž.

Jednání s Evropskou unií se v roce 2000 konala také v rámci společných orgánů monitorujících plnění závazků vyplývajících z Evropské dohody. Jednalo se o zasedání Výboru přidružení Evropské unie – České republiky, které se konalo v červnu 2000 v Praze. Na tomto jednání zástupci Úřadu prezentovali zprávu o plnění závazků vyplývajících pro Úřad z Evropské dohody, zejména s ohledem na postup harmonizace práva v oblasti ochrany hospodářské soutěže, včetně veřejné podpory a veřejných zakázek.

V září 2000 se v Tallinu uskutečnila šestá Soutěžní konference zemí střední a východní Evropy, pořádaná Evropskou komisí a estonským soutěžním úřadem, která byla zaměřena především na nejnovější vývoj v soutěžním právu Evropských společenství, spočívající v zaměření na nejzávažnější porušení soutěže a v decentralizaci prosazování komunitárního soutěžního práva. Druhá část konference byla zaměřena na oblast veřejné podpory, zejména s ohledem na problematiku regionální podpory. Zástupci Úřadu prezentovali na jednání příspěvek o přípravě regionálních map intenzity veřejné podpory a příspěvek o problematice použití podmínek a závazků při schvalování fúzí.

Zástupci Úřadu se rovněž v roce 2000 zúčastnili řady konferencí a odborných seminářů, například 3. severské konference o boji proti kartelovým dohodám ve Stockholmu, konference k desátému výročí přijetí Nařízení Rady o kontrole spojování podniků v Bruselu, mezinárodní konference „Členské státy EU a modernizace evropského soutěžního práva“ nebo konference „Evropský soutěžní den“ konané v Lisabonu u příležitosti portugalského předsednictví v Radě Evropské unie. Přímé konzultace s vrcholnými představiteli Generálního ředitelství pro soutěž Evropské komise a s představiteli dalších zahraničních soutěžních institucí přinášejí neocenitelné zkušenosti pro další harmonizaci českého soutěžního práva se soutěžním právem Evropských společenství a pro jeho praktickou aplikaci.

V listopadu 2000 byla publikována **Zpráva Evropské komise o pokroku České republiky při přípravě na členství v Evropské unii**. Zpráva uvádí, že právní úprava v oblasti ochrany hospodářské soutěže je převážně slučitelná s „acquis“ a další postup harmonizace bude nezbytný, zejména s ohledem na vývoj „acquis“ v oblasti vertikálních dohod¹ [*]. Pravidelná zpráva dále pozitivně hodnotí vývoj učiněný v oblasti veřejné podpory, zejména s ohledem na přijatý zákon o veřejné podpoře a vybudování nezávislé monitorovací instituce v rámci Úřadu. V oblasti zadávání veřejných zakázek Pravidelná zpráva pozitivně hodnotí posun učiněný na základě novely zákona o zadávání veřejných zakázek rozšiřující působnost zákona na oblast přirozených monopolů.

WTO a OECD

V roce 2000 pokračoval Úřad v aktivní práci v mezinárodních organizacích, zejména WTO a OECD. V rámci **Světové obchodní organizace** (WTO) pokračovala v roce 2000 jednání v pracovní skupině o vztazích mezi obchodní a soutěžní politikou. Úřad zastává stanovisko, že v zájmu zajištění srovnatelných podmínek pro podnikatelské subjekty v celosvětovém měřítku je prospěšné usilovat o prosazení mnohostranné dohody o pravidlech spravedlivé hospodářské soutěže, založené na principu nediskriminace, transparentnosti a spolupráce mezi jednotlivými soutěžními úřady.

Zástupci Úřadu se zúčastňovali zasedání **Výboru pro soutěžní právo a politiku OECD** a jeho pracovních skupin. Na prvním zasedání v únoru 2000 byl Úřadem ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu vypracován písemný příspěvek týkající se plynárenství. K hlavním tématům jarního zasedání (červen 2000) patřily kulaté stoly o soutěžní problematice ve farmaceutickém průmyslu, pro který Úřad připravil příspěvek o vlastních zkušenostech v tomto sektoru, a o fúzích ve finančním sektoru. Podzimní zasedání (říjen 2000), kterého se také zúčastnili zástupci Úřadu, se mimo jiné zabývalo soutěžními aspekty elektronického obchodování, kdy bylo zdůrazněno, že přes nesporné přednosti tohoto nového a velmi dynamicky se rozvíjejícího způsobu obchodování existují určité možnosti narušení konkurenčního prostředí a je nutné, aby jej soutěžní úřady sledovaly z pohledu možného narušení hospodářské soutěže. Dalšími tématy říjnového zasedání byly kulaté stoly o hospodářské soutěži a regulaci v silniční dopravě a problematika společných podniků, na kterých se Úřad rovněž podílel svými písemnými příspěvky.

Projednávaní návrhu kapitoly 3 – „Role soutěžní politiky v regulatorní reformě“ na zasedání Výboru pro soutěžní právo a politiku OECD

V roce 2000 připravil Úřad podklady pro pojednání návrhu kapitoly „Role soutěžní politiky v regulatorní reformě“ pro OECD. Dne 14. února 2001 proběhlo na zasedání Výboru pro soutěžní právo a politiku OECD v Paříži **projednávaní návrhu kapitoly 3 Zprávy o regulatorní reformě v České republice s názvem „Role soutěžní politiky v regulatorní reformě“**, které bylo součástí projektu hodnocení regulatorních mechanismů v České republice ze strany OECD. Výsledkem bude rozsáhlá zpráva obsahující mimo jiné výše zmíněnou kapitolu spadající do gesce Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Úřad si od začátku tohoto projektu uvědomoval jeho význam pro Českou republiku, a proto se projednávaní této kapitoly ve Výboru OECD zúčastnila delegace vedená předsedou Úřadu a dále zástupci Ministerstva průmyslu a obchodu, Ministerstva financí, Ministerstva vnitra a Stálé mise České republiky při OECD.

V **úvodním slovu zástupce Sekretariátu OECD**, který zodpovídal za vypracování této kapitoly, stručně shrnul její obsah a nejvýznamnější body a vysoce zhodnotil úroveň soutěžní politiky i jejího institucionálního zajištění v České republice.

Poté předseda Úřadu ve svém vystoupení stručně shrnul dosavadní historii soutěžní politiky a Úřadu a také zdůraznil současné zaměření činnosti Úřadu na harmonizaci soutěžního práva s právem Evropských společenství a schopnost Úřadu rozhodovat a postupovat v souladu s tímto právem. Dále se věnoval **stanoviskům České republiky k doporučením obsaženým v návrhu kapitoly 3**, přičemž mnohá z těchto doporučení plně akceptoval s tím, že pro jejich naplnění již Úřad podnikl či podniká konkrétní kroky (například doporučení k prosazování prosoutěžních principů v procesu restrukturalizace a privatizace, k navázání formálních vztahů s nově ustavenými sektorovými regulátory, k odstranění podílu na trhu jako faktoru pro oznamovací povinnost spojovaných podniků podle nového zákona či aplikace tzv. leniency programu, což je snížení nebo úplné odpuštění pokut pro ty účastníky kartelové dohody, kteří informují Úřad o její existenci a poskytnou o tom Úřadu spolehlivé důkazy).

Po úvodním vystoupení předsedy ÚOHS Ing. Josefa Bednáře následovalo kladení **otázek odborného charakteru ze strany examinatorů, kterými byli zástupci Polska a Španělska**. Na velké množství těchto dotazů od zástupců ostatních členských zemí OECD odpovídal předseda antimonopolního úřadu. Otázky se týkaly v podstatě všech aspektů činnosti Úřadu s důrazem na otázku ochrany hospodářské soutěže (například metody a účinnost soutěžní advokacie, vliv Úřadu na soutěžní advokacii, zákonné, individuální a blokové výjimky ze zákazu dohod narušujících soutěž, zveřejňování rozhodnutí a transparentnost, posuzování veřejné podpory, spolupráce s jinými soutěžními úřady a další).

Ze závěrečného vystoupení předsedajícího Výboru pro soutěžní právo a politiku a z reakcí ostatních účastníků jednání lze jednoznačně konstatovat, že **diskuse vyzněla pro Českou republiku pozitivně a projednávaní tedy může být považováno za velmi úspěšné**.

Spolupráce se soutěžními úřady

V rámci navazování kontaktů s partnerskými úřady navštívil předseda Úřadu Ing. Josef Bednář v roce 2000 **soutěžní úřady v Itálii a Dánsku**. Tématem jednání byla zejména výměna zkušeností z prosazování pravidel ochrany hospodářské soutěže ve vztahu k nejzávažnějším porušením hospodářské soutěže (detekce kartelových dohod), harmonizace soutěžních zákonů s právem Evropských společenství a kompetence jednotlivých soutěžních úřadů. Výsledkem navázání této spolupráce bylo uspořádání **semináře** v součinnosti **s italským soutěžním úřadem** a za technické a organizační pomoci **TAIEXu** v prosinci 2000 v Brně. Seminář, jehož tématem byl boj proti kartelovým dohodám, umožnil pracovníkům Úřadu konfrontovat své zkušenosti se zahraniční praxí a postupy. Obdobný seminář byl rovněž plánován na jaro roku 2001 ve spolupráci s dánským soutěžním úřadem.

V roce 2000 byla pro Úřad charakteristická **neformální spolupráce s odborníky zahraničních soutěžních úřadů** při řešení jednotlivých případů. Zejména se jednalo o případy v oblasti kabelových televizí, šetření na trhu pohonných hmot nebo možnosti pojišťovacích společností uzavírat dohody na určité druhy rizik. V případech správních řízení vedených se společnostmi provozujícími kabelové televize byly uskutečněny pracovní konzultace se **zástupci maďarského a polského soutěžního úřadu**, které se zabývaly obdobným případem na svém území. Úřad naopak v tomtéž případě vyhověl žádosti o konzultace ze strany **slovenského antimonopolního úřadu**. Zkušenosti z oblasti školící činnosti, práce s tiskem a zkušenosti se šetřením kartelových dohod byly náplní návštěvy pracovníků Úřadu na **Spolkovém kartelovém úřadu v Německu**.

Předseda ÚOHS Ing. Josef Bednář během vystoupení na mezinárodní konferenci o kartelových dohodách

9 INFORMAČNÍ ČINNOST ÚŘADU

V roce 2000 považoval Úřad za významnou prioritu zajištění transparentnosti rozhodovací činnosti. Opatřením ke zvýšení transparentnosti v činnosti Úřadu je zveřejňování všech pravomocných rozhodnutí jak ve **Sbírkách rozhodnutí Úřadu**, tak na **internetových stránkách** (www.compet.cz), na kterých je také k dispozici seznam všech pravomocných rozhodnutí Úřadu rozdělených dle úseků činnosti (hospodářská soutěž, veřejné zakázky, veřejná podpora).

Vyjádřením snahy Úřadu o zvýšení transparentnosti jeho činnosti bylo také vypracování **Příručky pro podnikatelské subjekty o kontrole spojování** podle zákona o ochraně hospodářské soutěže. Úřad připravuje vydání dalších metodických materiálů, které budou sloužit pro podnikatelskou a právnickou veřejnost. Zvýšení úrovně právních znalostí podnikatelů by mělo vést ke zlepšení komunikace Úřadu s podnikatelskou sférou a zároveň k lepšímu pochopení principů hospodářské soutěže ze strany podnikatelů a široké veřejnosti.

V rámci zlepšení komunikace Úřadu s veřejností, sdělovacími prostředky a zpravodajskými agenturami je na Úřadě vytvořeno oddělení tisku a informací. Jeho pracovníci odpovídají na dotazy, zajišťují vystoupení předsedy Úřadu a pracovníků Úřadu v médiích, informují o zahraničních cestách pracovníků Úřadu, o účasti na konferencích, jednáních ve Výboru pro soutěžní právo OECD, o jednáních se zástupci Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž v Bruselu apod. Předseda a další zástupci Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže také přednášejí na konferencích, stalo se to tak například na konferenci pořádané Hospodářskou komorou nebo na konferenci o telekomunikacích Víze 2001, apod.

Pohled na noční Brno

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Joštova 8, 601 56 Brno,

Česká republika

telefon: +420 - 5 - 42 16 11 11

fax: +420 - 5 - 42 21 06 59

e-mail: info@compet.cz

<http://www.compet.cz>